

# KLARATO

*Emeljétek fel a ti szeméiteket, és lássátok meg a tartományokat.*

*mert megértétek az aratókra. Jácob 4. 35.*

**Vallásos folyóirat.**

Megjelenik minden negyedévben.

II. évfolyam.

Budapest, 1905. január 1-jén.

1. szám.

## Új élet nélkül nincs boldog új év.

Szép, nem megvetendő szokás az emberek között, újévkor egymásnak boldog új évet kívánni. Szép kívánság — ha beválik. Ha — miért nem? Ugyebár, kedves olvasó, nemcsak a boldog új évet kívánók től függ. Ez már sokszor beh bizonyult.

Minden kétség nélkül, midőn e jelen évet megkezdted, akkor is boldog új évet kívántak neked, és mégis mily sok csalatkozást és szomorú tapasztalatot hozott számodra ez az esztendő. Még akkor is, mikor a sors kedveskedett, mikor az élet örömeit élvezted — akkor is, hogyha az igazat megvallod, az egész csak egy álom volt, mint amely éhez ember álmadozik és álmában eszik és mikor felserken, ugyan üres a hasa: és miképpen álmadozik a szomjúhozó, ki álmában iszik, felserken, és íme ugyan szomjú és kívánja az italt. (Ésaiás 29, 8.) Ilyen az élet! Boldog új évről van szó, de az új évet a régi étellel megkezdeni, boldogságra vezethet-e? Minden boldogtalanság, csalatkozás és szomorúság abból származik, hogy az ember az új évet a régi szívvel és indulatokkal megkezdi. Lehetetlen, hogy ez boldogságra vezessen!

Mindebből pedig van menekülő út. A mindenható Isten azt mondja: És adok nektek új szívet, és új lelkem adok belétek, és elvészem a kőszívet a ti testeitekből és adok nektek hússzívet. És én lelkemet adom belétek és azt cselekszem, hogy az én parancsolataimban járjatok és az én ítéleteimet megőrizzék és megeselekedjétek azokat.

Ha ezen új szívet megnyered, akkor lesz is új életed, és ezen új étellel új évet megkezdhetsz, mely valóban boldog új év lesz. Még akkor sem veszt el boldogságod, ha viharos napok járnak, mert a te világosságod és erőd az Úr, aki a mennyet és földet teremtette.

H. J. F.

## Bizonyágtételek a gyülekezetek részére.

White E. G.-tól.

(Folytatás.)

### Személyes bizonyágtételek.

A különféle személyeknek szóló üzeneteket sok esetben sürgető kérelmükre írtam. Mielőtt a 15. számú bizonyágtételt nyilvánosságra bocsátottam, sok kérelem jött hozzám, az áz előtt írott figyelmeztetéseket és oktatásokat az általános hasznoua írni. De oly helyzet

ben voltam, nagy kimerülések és fárasztó munka következtében, hogy visszaretten-tem a feladat előtt, különösen amióta tudtam, hogy némelyek ezen személyek közül érdemtelenek voltak és kevés remény volt, hogy ezen intéseknek valami befolyásuk lett volna rajtuk. Ezen időben a következő álmom által lettem oktattva és bátorítva: Valaki hozott nekem fehér vásznat és felkért, hogy készítsek belőle ruhákat minden nagyság szerinti személyeknek és különféle életviszonyok közöttieknek. Mondva lett nekem, hogy mindezeket ki kell szabni és elkészíteni. Az a gondolat jött eszembe, hogy sokan, kiknek ruhát szabni fogok, méltatlanok lesznek hozzá. Kérdeztem, hogy vajjon ez az utolsó gyolcs legyen, melyből szabhatok. Erre meg lett mondva, hogy nem, hanem hogy mihelyt ezeket elvégzem, lesznek mások. A munka sokaságától hátortalan lévén, azt mondtam, hogy már több mint húsz éve, hogy ruhát szabok másoknak, de munkám eddig nem lett megbecsülve.

Beszéltem azután azon egyénnel, mely nekem a vásznat elhozta, különösen egy asszonyról, aki részére szintén egy ruhát kellett szabni. Mondtam, hogy ő a ruháját úgy sem fogja megbecsülni, és hogy csak veszteség lesz időben és anyagban, hogyha neki ajándékozgatnék. Ő ugyan szegény volt és csekély értelemmel bír, s azért új ruháját hamar beszenyezi. Az egyén arra azt válaszolta: »Szabjad ki a ruhákat, ez a te kötelességed, a veszteség nem fog tégedet érni, hanem engemet. Isten nem aképpen lát miként az emberek. Ő tervezi ezen munkát, amely végbe is megy és te nem tudod, melyike fog megbecsültetni: ez vagy amaz!... Akkor felemeltem az én kezemet, amely az ollónak hosszú használatáról meg volt dagadva, és mondtam, azon gondolattól rettentem vissza, hogy a munkát folytatni kell. Erre az, aki megjelent nekem, ismételte még egyszer: »Szabjad ki a ruhákat, a te megszabadulásod még nem jött el.« Nagyon fáradtan fogtam a munkához. Elöttem egy új ragyogó olló feküdt, melyet felvettem és használtam. Azonnal elhagytak fáradságom és hátortalan-ságom érzései, és úgy tetszett, mintha

az olló minden erőfeszítés nélkül vágott volna. Úgy egyik ruhát a másik után kiszabtam minden nehézség nélkül.

Vannak sok álmok, melyek a mindennapi közönséges események által keletkeznek, és melyekkel Isten lelkesemmi összefüggésben nincsen. Vannak azonban hamis álmok és látások, melyek a Sátán lelke által adatnak be. De az Úrtól származó álmok és látások Isten igazságával összhangzásban vannak és a Szentlélek által adattak. Ha az ilyen álmódokat és a körülményeket tekintetbe vesszük, melyek alatt adattak, a saját bizonyítékait tartalmazzák valódiságuknak. Miután az intés és tanulság, mely az adott bizonyágtételekben nemcsak egyes személyek esetei részére adatott, hanem egyenlő erővel sok másra is alkalmazható, tehát kötelességemnek tekintem ezeket a gyülekezet hasznára nyilvánosságra hozni. Erre vonatkozólag már ezelőtt a 15. számú bizonyágtételben a következőt szoltam: »Nem tudom látásaimat mindazon veszélyekről, tévedésekről, kötelességéről jobban Isten népének általános tudatára adni, mint hogy ha ezeket nyilvánosságra hozom.« (Vol. I. p. 569. [1867].)

Egy látásomban 1868. június 12-én jónak találtatott ama tervem: az egyes személyekhez intézett bizonyágtételek nyilvánosságra hozni. »Ha az Úr különöseteket kiválaszt és bizonyos egyéneknek hibáikat megmutatja, akkor mások, kik a látásban nincsenek említve, ne gondolják, hogy tökéletesek és hibánélküliek hanem vizsgálja mindenki önmagát. Oly alázatosnak kellene lenni, hogy a saját bűneit beismerjék. Ha más jónak tartja őt, úgy ez őt még nem teszi jóvá. Isten a szívet tekinti. Ezen alapon vizsgálja a lelkeket. Miben egyiknek hibáját bünteti, ezáltal sokakon javítást óhajt. De ha a rendreutasítást nem veszik magokra és magoknak hizelegnek hogy Isten az ő hibáikat tűri, mert nem mutatja nekik különös módon, úgy önmagukat csalják meg és a sötétségbe fognak jutni, ahol az Úr őket saját útjaikon és saját szíveiknek óhajtása szerint hagyja haladni.

Sokan igazságtalanul cselekszenek az ő saját lelkük irányában. Tekintetbe

véve az igazi álláspontjukat, Isten előtt nagy tévedésben vannak. Ő utat és eszközt használ fel, mely az ő céljának legjobban szolgál, hogy megvizsgálja, mi vagyon az ő állítólagos követőinek szívében. Egyeseknek hibáit kijelenti, hogy másokat intsen és ezen büntetésekkel féltse, hogy elkerüljék a jövőre nézve a tévedéseket. Komoly és alapos megvizsgálás folytán megtudhatják, hogy ugyanazon dolgokat cselekesznek, melyeket Isten másoknál elkárhozott. Ha igazán óhajtának Istennek szolgálni és félik őt megszorítani, akkor nem fognak várakozni, míg az ő bűneik egyenkint megmutattak, hogy azokat elhagyják és alázatos megbánásban az Úrhoz visszatérjenek.

Az olyanok a világosság egyetértésével, mely másoknak osztályrészül jutott, feladják azon dolgokat, melyek Istennek nem tetszők. Ellenben pedig azok, kik nem állanak az igazságban, ha belátják, hogy ugyanazon bűnben élnek, amelyért mások megbüntetnek, maguk pedig bátorsággal folytatják, mert nem lettek különösen megbüntetve, úgy az ő lelkeiket veszélybe hozzák és a Sátántól elfogatnak a maga akaratjára. (Vol. II, pp. 112, 113. [1868].)

»Megmutatott nekem, hogy Isten az ő bölcsességében ki nem jelenti minden tévedőnek bűneit. . . . Ezen személyes bizonyágtételek mindazokhoz intézve vannak, kik hibások, ha mindjárt az ő nevük nincsen is megnevezve; és ha valamely lélek ezeket olvassa és az ő saját bűneit takargatja, mert a neve nincsen különösen említve, úgy Isten nem ajándékozza meg sikerrel keresztyén életére nézve. Az ilyenek nem tesznek semmi előrehaladást a lelki életben, hanem még inkább jobban fognak a sötétségbe jutni, míg a mennyei világosság teljesen megvonatik tőlük.» (Vol. II, p. 447. [1870].)

Egy látásban, mely régebben mint húsz év előtt adatott, arra lettem oktatva, hogy általános alaprészeket szóban és írásban adjak, és ezzel egyetemben egyeseknek veszélyeiket, tévedéseiket és bűneiket kijelentsek, hogy általuk mind intessenek és jóra utaltassanak. Láttam, hogy mindnyájuknak az ő saját szíveiket

és életüket kellene átvizsgálni, hogy vajjon nem követték-e el ugyanazon hibákat, mely másoknál megrovattatott és hogy azon intések, melyek másoknak adattak, nem e reájuk is illők. Ha úgy van, úgy éreznie kellene nekik, hogy a tanács és intés különösen az ő részükre adatott és hogy azon alkalmas használatot tegyék, mintha hozzájuk személyesen intéztetett volna. . . .

Mindazokat fogja megpróbáltatni, kik imáinkban kifejezik, hogy óhajtásuk van arra, hogy kötelességüket megtudják és azokat beteljesítsék. Ő meg fogja világosítani az ő kötelességeiket és mindeneknek gazdag alkalmat szolgáltatni, azt kiképezni, ami az ő szíveikben rejlik! (Vol. II, p. 687. [1871].)

Folytatás következik.

## Előadások az imanapokhoz.

(1904. december 9-től 18-ig.)

### A jövő imanapok.

Az Isten gazdag áldása és dicső békessége legyen a német egyesület kedves testvéreivel a jövő imanapok alkalmával! Az előadások ez évben is gazdag tanulságot, felvidítő tapasztalatokat, drága intéseket és sokféle fölébresztést nyújtanak. Ha mindent megfontoljuk, amiben részesülünk, kétségen kívül azon eredményhez jutunk, hogy most a legjobb imanapokat élvezünk.

Saját óriási területünk szükségletéről is hozzáteszek valamit, azért, hogy minden testvér világosan láthatja, milyen fontos reánk nézve, az Urat jobban keresni mint eddig, és bővebbkezűen mint eddig adományainkat az Úr kincstárába hozni. Jelenleg 12 teljesen szervezett egyesületünk van 420 millió emberrel népesítve; ezekből 150 millió 11 egyesületre esik, de a többi 270 millió egyedül a német egyesületre. Mily óriási terület van mireánk bízva! Nézzük a tagok számára, kiknek ezen munkát Isten segítségével véghez kell vinniök, akkor azt látjuk, hogy nekünk jelenleg 6000 tagunk, a többi tizenegynek 68.000 tagja van. S míg ezek 624.000 § dézsmáról rendelkeznek, nekünk csak 35.640 §

áll rendelkezésünkre — tehát az esz-  
köznek 18. része. Ez okból folynak az  
éjszakamerikai egyesületek adományai  
a missió-board nagy területének 1000  
millióival, míg az európai adományok  
az általános európai konferencia 500  
milliói részére vannak határozva. És  
nekünk igazán szükségünk van segítségre,  
mert a missió-board ez évben is több  
mint 93.600 koronát pótol az európai  
költségekhez, mely összegből körülbelül  
12.000 korona a német egyesület missiói  
területeire vetetett ki.

Isten áldásán bizonyára nem hiány-  
zott, mert másképpen rossz járunk  
volna. Az ő segítsége által a német  
egyesület, mi a növekedést 1903. évben  
illeti, a tagokra és vagyona nézve a  
többi egyesület élén áll. Dicsértessék  
egyedül az Úr érte! Ha nem lett  
volna így, akkor több ezer korona hiá-  
nyozna, munkásainknak a szükséges  
élelmet biztosítani, kilátás nélkül, hogy  
kívülről további segílyt kapjuk.

A mi területünk egy a legfiatalabbak  
közt. Egyesületünk csak három év óta  
áll, legrégibb gyülekezetünk csak 6 év  
óta; ennek folytán nem volt sem időnk,  
sem anyagunk, elegendő tapasztalt mun-  
kásokat nevelni. Gyülekezeteink közt  
csak háromnak van beavatott prédikátora  
és ezek az előljárók, a többiek, jóval  
nagyobbak, aránylag nem állanak jobban.  
A Balkán-területnek 12 millió emberrel  
jelenleg nincsen sem előljárója, sem  
predikátora. Területünk minden részéből  
hangzik a hívás alkalmas, tapasztalt  
férfiak után. Oh, mily szükséges nekünk  
éppen most az Urat kérni, hogy küldjön  
több munkást az ő szőlőjébe, mert nagy  
szükség van ügyes aratókra a nagy érett  
aratásföldön.

Előljáróinknak és munkásainknak  
szükségük van szószólásunkra. Kevés  
alkalmas segítség áll előljáróinknak ren-  
delkezésükre, igen lassan érnek meg  
eredményes szónokok. Nincs hiány  
olyanokban, kik a testvéreket vádolják,  
inkább olyanokban, kik Isten szolgáinak  
kezeit a bűn és a világgal való nehéz  
küzdlemben támasztanának, ahelyett  
hogy azoknak befolyását aláássák. Ifju-  
ságunkról, kinek az ellenség az utolsó  
időben hatalommal utánáll, kiváltképpen

emlékezzünk, hogy erősödjének meg az  
Úr hatalmában, és ne essenek a Sátán  
hálójába. Ugyanaz mondhatik intéze-  
teinkről is. Az Úr ott is csodálatosan  
segített növekedésükön, sok hiányok  
dacára. De ahelyett hogy kifogásolás és  
hibafelkeresés által mások kezeit is vissza-  
tartuk az építkezésről, segítsenek ezek  
az imnapok nekünk arra, hogy új  
egyesült erővel fogjunk a munkához, in-  
tézeteink fejlődéséért működni.

Igazán, az ellenség a legnagyobb  
erővel igyekszik, Isten művét, az in-  
tézeteiket, munkásokat, gyülekezeteket  
stb. gyanúsítani, és az általános bizal-  
mat aláásni. Ahelyett hogy neki segít-  
sünk, inkább fogjunk hozzá, teljes erővel  
egyesülve Sion falait felépíteni. Ister-  
üzenete ez, az ő munkája, az ő fel-  
kentjei és az ő Izrael népe, és őérette  
a sok millió lélekért és saját gyenge-  
ségünkért szeretetünk még az igazság-  
talanság miatt sem hüljön ki.

Éjszakamerikai testvéreink az 100  
millió emberre nézve a missió-board nagy  
területén és a sürgős hívásokra nézve  
ez évben nagy célt tűztek ki maguknak  
az imnapok alkalmával a 68.000 testvé-  
re 390.000 koronát akarnak gyűjteni és  
kell is hogy gyűjtsék, ha másképpen  
mű nem szenvedjen. Micsoda a mi  
célünk? Egyenlő arányban 38.000 korona  
volna! A múlt évben körülbelül 950  
koronájunk volt, nem lehetne azt nálunk  
is megkettőztetni, mint ott elhatározták,  
és 19.000 koronára felvinni?

Kedves testvérek, emlékezzetek elő-  
járóitokról, imádkozzatok a munkásokért  
ne felejtsetek el missionárusainkat a  
sötét Afrikában, imádkozzatok a szegény,  
elnyomott testvéreinkért, kik a fogságban  
epednek, és az igazság miatt üzetnek  
és megbüntetnek. Használjatok ki most  
ezen imnapokat úgy, mint soha eddig.  
Olyan kedvezően rendeztük meg azokat,  
ahogy csak lehetett. December 9., 10-  
11. és 16., 17. és 18-a szombateste  
szombat és vasárnapra, és csak 14-  
egy hétköznapra esik. Olvassátok az  
előadásokat imádó szívvel, látogassátok  
meg az ima-órákat, vizsgáljatok szívet-  
teket, éhezsetek az igaz, isteni szeretet  
után, adakozzatok az Úrnak és országát  
ügyének gazdagabban mint eddig. H

egyesülve, teljes erővel még egy rövid időt működünk, akkor az Úr eljövetelénél majd a legdicsőbb jutalmat aratunk. Örvendünk, ha ez évben is a gyülekezetektől és testvérektől rövid kimutatásokat az imanapok áldásáról kapunk.

Conradi L. R.

## Az Úr eljövetelére való előkészület.

White E. G.-tól.

(1. előadás. — 1904. december 9-ére.)

Utálatos a bűn, mert igen sok mennyei angyal erkölcsi szépségét elrontotta. E világra is vetette hatalmát és majdnem teljesen sikerült neki az Isten képét az emberben megsemmisíteni. Az Úr pedig az ő nagy szeretete által módot talált, mely által az ember újból visszanyerheti azon állását, amelyből vigyázatlansága következtében kiesett. Krisztus eljött és az emberiség élén állván, az emberekért tökéletes jellemét fejlesztett ki és akik őt elfogadják, azáltal újonnan születnek. »Valakik pedig őtet bévevék, ada azoknak ily méltóságot, hogy Istennek fiaivá lennének.« (János 1, 12.) Krisztus látta az emberi nemet a sötétség fejedelme karmai között, aki minden ördögi hatalmával pusztítását folytatta, de azt is látta, hogy még egy hatalmasabb fogja az ellenséget legyőzni.

»Most jelen vagyon e világnak kárhóztatása: most rekesztetik ki e világnak fejedelme.« Látta, hogy az őbenne hívők az ördögök legióit is legyőzik. Ezen tudat megerősítette és felbátorította a nagy áldozatának hozatalára, amely által a világ fejedelme kirekesztetett az emberiség lakhelyéből, ahová az ember menendő.

Mit kíván tehát most az Úr az ő megváltottjaitól?

Azt, hogy szenteltessenek meg, miképpen ő is szent. Kedves testvérek, az Úr azt kívánja, hogy az ő akarata alá adjátok magatokat, mert semmi tisztátalan nem mehet be a szent városba. Az Úr szava mihozzánk az: »Én vagyok erős és mindenható Isten, járj énelöttem szüntelen és légy állhatatos. Legyetek szentek, mert én szent vagyok. Mert

drága áron vettettetek; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, melyek az Istenei. Mert ő benne lakozik az Istenségnek minden teljességei. És őbenne lettetek teljesek, ki feje minden birodalomnak és minden hatalmasságnak. Ki adta önmagát miérettünk, hogy megváltana minket minden hamisságtól, és tisztítana magának kiváltképpen való népet, jó cselekedetre igyekezőt.« Lehetünk, *igenis lehetünk* olyanok mint ő. Élhetünk, ha akarunk, a mi mennyei mesterünk dicsőségére. Igyekeztünk-e már ezt megtenni? Jézus az ő atyjának dicsőségére élt e világon, akivel teljes összeköttetésben állott, aki ezen egyességet keresi, az megmarad őbenne és az ő rendeléseit megtartja. Akik összeköttetésben vannak a Megváltóval és hagyják magukat őáltala vezetetni, azok szenvedhetnek a szenvedőkkel és hordhatják az erőtlenséget. Az Úr azt akarja, hogy elménk tiszta, modorunk kellemetes legyen, és szeretettel bővölködők legyünk. Akkor ama békeesség, mely magasabb minden tudománynál, azokat boldogítja, kik velünk összeköttetésbe lépnek, s beszédeink jó illatúak lesznek, de jaj milyen kevesen vannak, kik ezen álláspontot elérni igyekeznek. A Sátán folyton azon dolgozik, hogy az Úr népét gyengévé és erőtlenné tegye, s gyakran sikerül is ezen munkája. Gyülekezeteinkben vannak sokan, kikben Krisztus lelke nincsen, s úgy cselekesznek, mintha csak maguknak élnének e világon, az olyanok megfelejtkeznek arról, hogy eljárásuk szegyenére válik az Úrnak, s arról is megfelejtkeznek, hogy Krisztus életében megtagadott minden önzést, az Úrnak ama napján könnyűnek fognak találtatni, s az Úr Jézus ajkairól fogják hallani eme szavakat: »Fogjátok és kössétek meg és vessétek a külső setétségre, ahol léssen sírás és fogak csikorgatása.« Kiváltképpen tanítatva lettem az egyenetlenség és viszálykodás veszedelméről. Isten előtt meg kell alázkodnunk, mert ennek elmulasztása vezet a szeretetlenségre, a hitnek és szeretetnek aránya nélkül szükölködünk. Sokan csak gyengéden ragaszkodnak az igazsághoz. Mások pedig haszontalan fecsegéssel és hiábavaló hírek

terjesztésével (pletykálkodással) töltik el azon drága időt, melyet az igazság terjesztésére lehetne felhasználni. Ha alapos változás nem történik az olyanok életükben, akkor nincs kilátásuk az üdvösségre. Csak a hit által működő szeretetnek fog sikerülni, az Úr nagy munkáját elvégezhetni a földön.

Az Úr népe vegye fel munkáját, lelkeket megmenteni, nem pedig egymást lekicsinyíteni és kifogásolni. Akik az ő teljes életüket, tehetségüket az Úrtól adott munkára fordítják, azoknak nem lesz idejük azon testvérek munkáját kifogásolni, kik teljes odaadással és önfeláldozással munkálkodnak.

Ne gondolja senki, hogy arra volna hívatta, híreket egy gyülekezetből más gyülekezetbe, egy konferenciából más konferenciába hordani. Ezen rettenetes munkával már sok drága idő fecséreltetett el. Kik idejüket rossz gondolatok és helytelen beszédekkel vesztegetik, oly anyagot hoznak a lelki építkezésre, mely mint a fa, szalma és pózdorja eléget az utolsó időben. Az ilyenek akkor veszik észre, hogy az ő munkájuk a gyülekezetek és konferenciák ártalmára szolgált, mikor már késő. Isten gyűlöli az ilyen munkát és felelősségre vonja mindazokat, kik ebben részt vesznek. Akik félik az Istent, azok őrizték meg ajkaikat, és semmi olyan beszédekkel ne szóljanak, melyek ártalmára vannak az Úr munkájának vagy azt hamis világosságba tüntetne fel, őrizkedjenek oly beszédektől, melyek megrendítenék a bizalmat oly lelkekben, kik éjjel és nappal önfeláldozással működnek az Úr szólójében. Ne vessük a bizalmatlanságnak szavait, mert ezek olyanok, mint a szél által elhánytatott tövis- és burjánmagvak, melyek vissza nem hívatnak és csak az egyenetlenségnek és reménytelenségnek gyümölcseit teremnek.

A Sátán angyalai folyton azon igyekeznek, a keresztyéneket bölcsesség nélkül való beszédekbe és cselekedetekre vezetni. Hogyha sikerül nekik ezen munka, akkor örvend a sötétség fejedelmé, mert Isten követőinek kárira szolgál. Nincs időnk, kedves testvérek, hogy egymással veszekedjünk. Azok, kik ezzel el vannak foglalva, nem tudják,

hogy mily sok idővesztégetést okoznak másoknak.

Sokszor az Úr szolgálait igénybe veszik arra, hogy valamely testvérek között létező félreértelmet eltávolítsák és így drága időt pazarolnak el, melyet kellett volna felhasználni oly lelkek megmentésére, kik veszendők.

Kedves testvéreim, ne szóljunk a mi felebarátunk ellen, mert a Sátánnak hatalmasságai ellen vonúltunk harcba és úgy nincs időnk munkatársaink ellen harcolni. Az igazi megtért léleknek nincsen hajlama, mások hibáiról gondolni vagy beszélni. Ajkai meg vannak szentelve és mint Istennek hű tanuja bizonyosságot tesz szíveinek alapos megváltoztatásáról. Nem panaszkodik és nem zúgolódik és mindenkor nyújt segélyző kezet. Bátorító szavakat szóljatok, küzdjetelek le minden durvaságot, kemény indulatot és szokásokat. Majd csak az ítélet idejében lesz látható, hogy milyen sok kárt okozott a szeretet nélküli kemény beszéd. Ragaszkodjatok ahhoz, akinek teljes hatalma van e földön és az égben, és liabár sokszor nem tanusítottatok csendességet és türelmet a ki sértetnek idejében, azért ne vessétek el reménységteket. Az Úr nevében próbáljatok újból és végre az Úr segítségével diadalmasok lehettek. Csak a diadalmasok mehetnek be az Isten országába.

Akkor az igazságnak cselekedete létszen békesség, . . . csendesség és bátorság mindörökké. Krisztus az ő népének élete, hatalma, bölcsessége és szentsége, és azt óhajtja, hogy az ő példája szerint járjanak az őbenne hívők. Ha ez megtörténik, akkor *eltűnik* minden előítélet és nehézség, és a bűnösök megtérnek.

Kedves testvéreim, ahelyett hogy az időt eltöltjük azzal, hogy mások hibáiról és vétkeiről beszéljünk, inkább folytassuk ama munkát, melyet Üdvözítőnk folytatott, midőn e földön járt. Fáradhatatlanul munkálkodott a templomban, a városok utcáin, a piacokon, a műhelyben, a tenger partján és a hegyek között. Bárhová is ment, mindenütt hirdette az evangéliumot és gyógyította a betegeket. Az ő élete, mely minden önzéstől meg volt fosztva, példánknak szolgálhat.

Folytassuk tehát az általa kezdett munkát.

Kedves testvereim, mennyit munkálkodtatok az Úrért az elmúlt évben? Azt gondoljátok, hogy csak a felavatott munkásoknak kötelessége, az igazságot elterjeszteni? Nem, *nem!* Mindenki, aki Krisztus nevét említi, munkálkodjék az ő szőlőjében!

Lehet, hogy nem vagy kinevezve vagy felavatva a munkára, mégis Isten szolgálója és szolgálóleánya vagy. Hogyha az Úr kegyelmét megkóstoltad és az ő szabadító erejét tapasztaltad, akkor az eltévedtnek segítségére és az elfáradtnak megerősítésére mindenkor készen állani fogsz.

Megmondtad-e már azoknak, akik körülötted vannak, hogy kinek zászlaja alatt harcolsz? Megláthatták már a te eljárásadról, hogy a Megváltó hű követője vagy? A keresztyén értéke nem a nemes születésből, nem a nagy bölcseségből és a nagy tehetségből áll, hanem a megtisztított szívből és életből, amely visszatükrözi az isteni jellemet.

Nincs annyira szükség az ékesen szólóra mint az alázatos, komoly munkásokra — oly munkásokra, kik gyermek-i bizalommal vannak az Úrhoz. Az imádó lelkek az erős lelkek; olyanok tudják a bűnösöket Jézushoz vezetni.

Kedves testvéreim, ne hagyjátok magatokat csekély dolgok által elragadtatni. Fordítjátok gondolataitokat az Úr magasztos igazságaira. Ezek tanulmányozása által oly erővel felruház, amellyel képesek lesztek, minden előforduló nehézségeket leküzdeni. Aki Isten igéjét tanulmányozza és azt megtartja, meg lesz mentve mind olyan kellemetlenségektől, melyek a mindennapi életben előfordulnak.

De vannak sokan a gyülekezetekben, akik igen keveset tudnak a jelenvaló igazságról. Nem úgy igyekeznek értelmet szerzeni, miként kellene. Felkérem a k. testvéreket, hogy ne hagyják figyelmen kívül az idő jeleit, melyek a vég közeledését oly tisztán hirdetik. Ha fel nem ébrednek ezen tényállásra, akkor »elmúlik az aratás, elvégződik a nyár és meg nem szabadulnak«.

Most van amaz idő, midőn vigyázni

és imádkozni kell, midőn minden büszkeséget és önzést félre kell rakni. A könnyelmű lelkek nem állhatnak meg a küzdelem napján.

Azt mondom, hogy a ti hiábavaló gondolataitok, kemény beszédeitek, önző cselekedeteitek mind le vannak jegyezve a mennyek könyveiben. Amazok az angyalok, kik Baltazár király gonoszlakomáját végignézték, azokat is kísérik figyelemmel, kik a Megváltóra gyalázatot hoznak eljárásuk által. Szomorú tekintettel fordulnak el, mert újból látják Krisztust felfeszíteni.

»Kicsoda maradhatna miközülünk a megemésztő tűzzel? Kicsoda lakhatnék miközülünk az örökkévaló lánggal? Aki igazságban jár, igazat szól, aki megutálja a csalárdságból való nyereséget, aki kezeit megoltalmazza ajándék vételtől, aki bedugja fülét, hogy ne halljon kegyetlenséget, és szemeit befogja, hogy ne lásson gonoszt. Ez ily ember magasságban lakozik, ennek oltalma a kőszikláknak bátyája, az ő kenyere megadatik, az ő vizei megmaradnak.« (Ésaiás 33. 14-16.)

Midőn Krisztus megkoronáztatik, akkor azok is megkapják koronájukat, akik híven megmaradtak az igazságban. De azok, kik nem akarták, hogy Krisztus uralkodjék felettük, meglátják az ember fiát nem töviskoszorúval, hanem arany koronával koronázva és szentjei által körülvéve. Azon a napon a megváltottak az atyának és a fiúnak dicsőségében fognak fényleni, és a mennyei angyalok, kik arany hárfák kíséretével dicséneket zengenek, üdvözlik őket. Azután bevonódnak a mennyei városba, annak bizonyítékául, hogy Krisztus szenvedései nem voltak hiába.

### A hetedik napot ünneplő adventisták feladata és kötelessége.

Fucusworth E. W.-tól.

2. előadás. — 1904. december 10-ére.

A hetedik napot ünneplő adventisták Istentől hivatva vannak egy fontos feladat elvégzésére. Ezen feladat az, hogy az egész világot figyelmeztessék az Úr eljövetelére e jelenvaló nemzedék ide-

jében. Ezen nagy munkának elvégzésére minden alkalmas eszközt kell felhasználni, amely csak rendelkezésünkben áll.

Ezen munkáról a proféták a következőket szólnak:

(A következő idézetek elolvasandók egyesek által a hallgatók közül.)

Jelenések 14, 6-15;

Jelenések 18, 1-5;

Jelenések 10, 1-3;

Jelenések 7, 2.

Az elolvasott versekben figyelemre méltók a következő pontok:

1. Ezen angyalok *repültek*. Szárnyak sebességét példáznak. (Lásd Hab. 1, 1-8.)

2. Azon angyalok a hírnököket jelentik, akik az utolsó időben való igazságokat minden népnek, nemzetségnek és nyelvnek hirdetni fogják.

3. A király ügye sietős és az utolsó üzenetet mindenkihez kell vinni.

4. Az angyal megadja üzenetét »nagy szóval«, Jelen. 14, 7, 9.

5. »És ezután láték más angyalt leszállani mennyből, *kinek nagy hatalma vala*, annyira, hogy a föld fénylenék annak dicsősége miatt. *És kiálta teljes erejéből.*» Jelen. 18, 1, 2.

»És láték más erős angyalt leszállani mennyből . . . az ő orcája pedig mint a nap . . . és kiálta felszóval, *mint mikor az oroszlan ordít.*»

Mit jelentenek ezen ismételt és hangsúlyozott kifejezések? 1. Azt, hogy ama munka nagy hatalommal és tehetséggel el lesz terjesztve a világ minden részében; 2. hogy minden határozottsággal adatnak meg az üzenetek; 3. hogy a hirdetendő igazságok által megdorgáltatik minden bűnös kimélet nélkül; 4. hogy az üzenetadók szíveikben nincs helye azon gondolatnak, hogy: »elhalasztja még az én Uram a hazajövetelét«, hanem a szentigével és a Szentlélek hatalmával felfegyverkezve, hirdetik az Úr második eljövetelét.

Emezt a munkát a hetedik napot ünneplő adventistákra bízta és nem másokra. De nem is adott más feladatot nekik, ez a missiójuk, hogy a harmadik angyal üzenetét adják a világnak. Ha mással foglalkoznak, akkor nem teljesítik be kötelességüket.

Egy másik proféta a következőt mondja ezen munkájukról: »Kürtöljetek Sionban és kiáltatok az én szent hegyemen; rémüljenek meg e földnek minden lakói; mert eljött az Úrnak napja, mert közel vagyok.« (Jóel 2, 1.) Nagy dolgok küszöbén állunk. »Eljő az Úrnak napja.« A hírt kell megadni. A világot kell figyelmeztetni!

Még egy másik proféta bizonyosságot tesz ezekről: »Kiált teljes torokkal, meg ne szünjél, mint a trombita emeld fel a te szódat, és mond meg az én nevemnek az ő bűnöket és a Jakab házának az ő hamisságokat.« (Ésaiás 58, 1.) Mind ennek az írások szerint meg kell lennie és meg is lesz, mert az Úr már a népet is kiválasztotta erre.

Ezen nép a Keresztelő Jánosnak elvégzett munkájához hasonló munkát fog elvégezni. Már hétszáz évvel Keresztelő János születése előtt, jövendőlvé lett róla mint: »kiáltó szó a pusztában, tisztítatók az Úrnak utat.« (Ésaiás 40, 3.) Évszázadok elmúlta után fellépett egy férfiú, aki azt hirdette magáról: »Én kiáltó szó vagyok a pusztában: Egyengessétek meg az Úrnak utat.« (János 1, 23.)

Keresztelő János azt mondta magáról, hogy ő csak *kiáltó szó* a pusztában, az adventistáknak is annak kell lenniök.

Keresztelő János csak a pusztában hirdette az ő üzenetét, a hetedik napot ünneplő adventistáknak pedig az a feladata, hogy a világ minden részében hirdessék az igazságot.

Keresztelő János az ő üzenete által készített egy népet Krisztus első eljövetelére; a hetedik napot ünneplő adventisták munkája által pedig készítetik egy oly nép, aki Krisztus *második eljövetelét* várja, ki nem jön el, hogy ismét szenvedjen, hanem mint a királyoknak királya, hogy uralkodjék.

Ezen nagy eseményre vonatkozólag maga a Megváltó úgy szólt: »És prédikáltatik az Isten országának evangéliuma az egész földön, . . . és ezek után eljő a vége.« (Máté 24, 14.)

Ezen tény megerősítésére Krisztus még azt is mondotta, hogy ama nemzedék, ki meglátja az utolsó időben történendő jeleket, nem fog elmúlni,



»míg nem mindezek meglesznek«. »Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédem semmiképpen el nem múlik.«

Minden lélek, aki ezen lelki világosságot megnyerte, köteles ezt másokkal közölni. Minden terve és gondolata legyen arra irányítva, hogy miképpen lehetne legjobban az igazságot elterjeszteni. Minden tehetségét kellene ebben feláldozni.

Legyen az igazság gondolataink tárgya éjjel és nappal. »Ezt pedig azért mondom, atyámfia: mert a mi idő még hátra van, igen rövid, annyira hogy akiknek feleségek vagyunk is, úgy tartásuk, mintha nem volna. És akik sírnak, mintha nem sírnának, akik vígadjak, mintha nem vígadjának; és akik vesznek valamit, mintha nem bírnák azt. És akik e világgal élnek, mintha nem élénének; mert elmúlik a világnak ábrázata.« 1. Kor. 7, 29–31.

### A harmadik angyal üzenetének hatalmáról és lelkéről e nagy mozgalom kezdetén.

Haskell S. N.-től.

(3. előadás. — 1904. december 11-ére.)

Mózes utolsó feladata az volt, hogy az ötödik könyvet írja, melynek neve héberül: Deuteronomy, ez annyit jelent mint »ismétlés«. Azért ismételte Izráel népének történetét, hogy ne felejtkezzenek meg az Úr nagy és csodálatos műveiről. Nekünk is javunkra szolgál, ha ismételjük az Úr népének történetét, 1845-től fogva a jelenvaló ideig.

Hat évvel Jeruzsálem városának pusztulása előtt íratott meg a »Zsidókhoz« intézett levél, amelyben az apostol következőképpen inti a hívőket: »Emlékezzetek meg pedig ezelőtt való napokról, melyekben minekutána megvilágosítottatok volt, a háborúságoknak nagy tusakodását szenvedtétek.

Egyképpen ugyan, mikor gyalázatokkal és nyomorúságokkal a piacra elővitettetek; egyképpen pedig, mikor társaitok azoknak, akik a nyomorúság állapotban vagynak. Mert az én fogásimon is énvelem egyetembe bántódtatok, és a ti jószágtoknak zsák-

mányoltatását nagy örömmel vettétek; mivelhogy tudnátok magatokban, hogy nektek drágább és maradandóbb jószágtok vagyon menyekben. Ne vessétek el annakokáért a ti bizodalmatokat, melynek nagy jutalom fizetése vagyon. Mert szükség néktek a békeséges tűrés, hogy minekutána az Istennek akaratját cselekedénditek, elvegyétek az ígéretet.«

Az utolsó napokra vonatkozólag következőképpen folytatja beszédét: »Mert még egy kevés, csak egy kevés idő van, és aki eljövendő, eljő és nem késik.« (Zsid. 10, 32–37.) Ezen szavak azért bírnak nagy fontossággal mireánk nézve, mert ezen tapasztalatok ismétlődnek az utolsó időben. Az efézusbeli gyülekezethez intézett üzenetből is sokat tanulhatunk. (Jelen. 2, 2–5.) Ezen szavak kimondják az Úr népének igazi állapotát a jelen időben. A következő három lépést kell tennie, míg vissza juthat az első szeretetbe.

1. Meg kell emlékeznie, hogy hogyan esett ki.
2. Meg kell térnie.
3. Az előbbi cselekedeteket kell ismét cselekednie.

Az adventi mozgalom kezdetén az Úr népe folytonosan tanulmányozta Dániel és a Jelenések könyvét. Ezen profétáknak beszédei edesebbnek tetszett nekik mint a méz, és ez képezte lelki táplálékukat.

Az igazságban hívők a családi és gyülekezeti életükben nagy szeretettel voltak egymás iránt. Egymást meglátogatták és az igazságot beszédük és tanulmányozásuk tárgyává tették. Az Úr munkájának előrehaladását és a lelkek megtérését fontosabbnak tekintették az üzleti dolgoknál és a kenyérkeresetnél. Megfelejtkeztek a sok küzdelmekről és próbákról. Az istenitisztelet alkalmával mindig sokan jelentek meg. Ha valaki beteg volt a tagok közül, a többiek felkeresték és imádkoztak érte. Szám-talanszor meggyógyultak a betegek. Még most is élnek sokan, akiket az Úr az ő gyermekei kérésére meggyógyított. Nem azért kérték az Urat, hogy mentse meg életüket a haláltól való félelem miatt, hanem azért, hogy tovább élhesenek és szent munkáját folytathassák.

Az akkori időben még nem volt megkezdve a misszió munka külföldön. A testvérek majdnem mind szegények voltak. Csak kevesen voltak gazdag emberek, de azok is eladták vagyonukat és segítettek, ahol szükséges volt. Az Úr munkája szépen haladt előre. A mennyei jó Atyánk minden áldással megáldotta az ő gyermekeit. Ugyanaz az Isten ma is vagyon. Midőn eljő a Megváltó az ő népének megszabadítására, akkor azt fogja mondani angyalainak: „Gyűjtsétek előmbé az én szenteimet, kik velem szövetséget tettek vala az áldozat által.” (Zsolt. 50, 5.) Minket is egybe fog gyűjteni az Úr, ha áldozatot hozunk. Most amaz idő, hogy áldozzunk, azután jön az egybegyűjtésnek ideje. Leszel te is az Úr népe közzé gyűjtve ama napon?

Igen áldásos a következő kivonatokat elolvasni az ima-óra folyamán, amely mindjárt a cikk felolvasása után következik.

Jegyzetek régi tapasztalatokból az Úr munkájának kezdetében.

Egy lecke részünkre, kik a kogvelem-  
idő lejárata előtt állunk.

White atyánkfia az 1844. évről a következőt írta: Az igazi hívők mindent feladtak Krisztusért, ennél fogva kimondhatatlan áldásokban részesültek. Azt vélték, hogy az utolsó üzenetet adták a világban élő emberiségnek, és elváltak a hitetlen és gúnyolódó sokaságtól. Krisztus szerelme betöltötte mindenki szívét, és kimondhatatlan vágygal könyörögtek: „Jövel hamar Urunk Jézus!” De ő akkor nem jött el. Újból kellett felvenni az életnek küzdelmeit és fáradságait, s pedig még nagyobb nehézségek között mint addig. De az Úr az ő népet el nem hagyta, hanem a Szentlélek megmaradt mindazokkal, kik a hitet meg nem tagadták.

Miképpen tanulmányozták a szentírást!

White testvérnénk erről következőképpen írt:

Férjem, Bates, Pierce és Edson test-

vérek és még mások is, akik az 1844-ben várt esemény után az Úrnál maradtak, úgy keresték az igazságot mint egy elrejtett kincset. Egybegyűltünk sokszor és imádkoztunk és együttesen tudakoztunk a szentírást, sokszor éjjélutánig is. Ismételtén egybegyűltünk ezen testvérek, hogy a bibliának igazságát tanulmányozzák. Midőn oda jutottak, hol már nem tudtak semmit megérteni, akkor azt mondták: „Most már semmit sem tehetünk. Akkor a Szentlélek elragadott engem látásban és adatott nekem tiszta magyarázat a meg nem értett versekről és munkálodási módunkról. Így tehát az Úr adta nekem ezen világosságot Krisztus papságáról és mindezen igazságokról, melyek azzal összeköttetésben vannak.”

A „Life sketches of James and Ellen G. White” című könyvecske a következő érdekes eseményt beszéli el. Egy hamis tanító, aki téves tanai által már sok lelket félrevezetett, jelen volt egy kis összejövetelnél.

Mikor imádkoztak, a Szentlélek leszállott egy testvérré, aki fénylő arccal és ünnepélyes hanggal felkérte a háborítót, hogy hagyja el a gyülekezetet, amit félelemmel és rettegéssel meg is tett.

Isten hatalma jelen volt és sokan összeestek és megvallották bűneiket és tévedéseiket. Ezen alkalommal szülőik megvallották bűneiket gyermekeiknek, viszont a gyermekek szüleiknek.

Az Úr akkor nagy munkát végzett, amelynek áldását még azután sokan lehetett érezni.

A vallásos iratok kiadási munkájának kezdetéről.

Nem régen egy nagy gyülekezeti alkalommal White testvérnénk elbeszélte, hogy hogyan történtek az első kiadási munkák, mikor még nem állott oly sok eszköz rendelkezésünkre mint most.

Middleton városában az 1849. évben a férjem először adta ki a „Present Truth” (Jelenvaló igazság) című havi folyóiratot. Éppen akkor laktunk körülbelül 10 kilométernyi távolságban Middletontól. Ezt az utat gyakran tette a kedves férjem, dacára annak, hogy sánta volt. Midőn az említett lapnak első

számát elhozta a nyomdából, akkor mindnyájan körülötte egybegyűltünk és leborulván sírva kértük az Úr áldását ezen iratokra.

Azután férjem egyiket a másik után összecsomagolta és olyanokhoz címezte, akik véleménye szerint meg fogják becsülni. Azután ő maga vitte a lapokat a postára és feladta.

Nemsokára azután leveleket kaptunk mindenfelől, melyekben örömüknek kifejezést adták az olvasók, pártfogásukat ígérték. Ami még jobb volt benne, az volt, hogy sokan megtértek.

Prédikálj, ahogy mérsz.

Corliss testvérünk az akkori tapasztalatairól írott könyvecskében a következőket beszéli el. Kornell testvér, aki már az Úrban nyugszik, egy alkalommal Jackson városán keresztül hajtott. Hallotta, hogy Bates testvér ott gyülekezetet tart, elhatározta, hogy nem megy oda hallgatni, mert még akkor más egyház pap létére ellensége volt az igazságnak. Mikor pedig a városba érkezett, oly nagy nyugtalanság szállta meg, hogy nem tudta útját folytatni és visszafordult, hogy a gyülekezetet meglátogassa. Úgy történt, hogy Bates testvér éppen akkor a szombatnap megtartásáról szolt. Midőn már egy pár percig hallgatott, akkor fordult az ő nejehez, mondván: »Feleségem, ez az igazság, és nekem engedelmeskednem kell.« Erre a neje azt kérdezte, hogy mi lesz az ő papi állásával. Ez nem a főkérdés. Ezzel vége volt minden társalgásnak. A gyülekezet után visszatértek. Útban találkoztak Kellog János ismerősükkel, ki a mezőn szénát gyűjtött. Ügyelj a lovakra,« mondá Kornell a feleségének. »Míg Kellognak elviszem a világosságot.« S odasielvén azt mondá: »Kellog testvér, világosságot hozok neked. Rövidesen elbeszélte tapasztalatait. Kellog testvér meg volt győződve és elhatározta, hogy ő is engedelmeskedik. Még mielőtt hazatértek, egy másik ismerőssel találkoztak, aki örömmel elfogadta az igazságot. Nemsokára, a következő szombaton, szép számmal gyűltek össze, Isten törvényének rendelkezése szerint az Úr napját megszentelni.

A jelenvaló üzenetünk és munkánk.

Prescott W. W.-tól.

4. előadás. — 1904. december 14-ére.

Üzenetünk az »örökkévaló evangélium«. Ez pedig »Istennek hatalmas minden hívőnek üdvösségére és igazságára.

Üzenetünk a bűntől való Megváltásról és egy személyes Üdvözítőről szóló ige. Benne van, hogy Istennek törvénye, mely által jön a bűnnek ismeretsége, változhatatlan. (Olvasd: Róm. 3, 21-26.)

Ez a hit által való igazulás evangéliuma személyes tapasztalatban, mely felmagasztalja és megalapítja Istennek szent törvényét.

A Jelenések 14. részében tartalmazott hármias üzenetben az mondatik, hogy »az idő beteljesedett és Istennek országa közeledik«, és »hogy eljött az ő ítél-tének órája«, továbbá hogy Istent imádják úgy, amint az ő fiában megnyilatkoztatott, aki teremtője és megváltója a világnak.

Azon üzenet hozza napvilágra az elszakadást is, amely az egyházban történt azáltal, hogy mindenféle emberi rendelkezéseket és hagyományokat elfogadtak inkább mint Istennek törvényét és igéjét, miáltal a »Babilon« nevet kapta.

Továbbá azt is mutatja, hogy ama kis szarv Dániel látásában és a fenevad a tíz szarvval, amelyet János látott, azonos ama bűnös emberrel, a veszedelem fiával, amelyről Pál apostol jövendölt.

Azon üzenet által figyelmeztetnek az emberek a fenevadnak és annak képének imádása ellen, hogy annak bélyegét se kezükre, se homlokukra ne vegyék.

Ezen hármias angyali hirdetés folytán egy nép gyűjtetik össze, mely megtartja Isten törvényét és a Jézusban való hitet. Ez a hit által való igazulásnak evangéliuma, mely nemcsak üres beszéd, hanem valóság, és amely megnyilatkozik minden hívő életében. Véghez viszi azt az emberben, amit önmagától az ember nem tud véghez viinni és elkészíti Krisztus dicsőséges eljövetelére.

Üzenetünk tehát az evangélium teljes áldását tartalmazza, amelyet Krisztus minden hívő lelkében kifejleszt, hogy

az ötlet órájában meg ne szégyenüljön. A jelenvaló üzenet által a Sátán minden cselét felismerhetjük. Leleplezi mindazon hamis evangéliumokat és hiábavaló tudományokat, amelyekhez a jelenvaló időben sokan ragaszkodnak. Azt is tudunkra hozza, hogy a fenevad és annak képének imádása annyit jelent, mint egy embert (önmagát) a szív gonosz hajlama szerint Isten helyében felmagasztalni, és mint a proféta is mondja: »minden test olyan mint a fű . . . . Imhol a ti Istentek.« Elváltoztatja Ésaiás proféta ama szavait: »Imhol a ti Istentek«, a Keresztelő János szavaiba: »Íme az Istennek ama béránya, ki elveszi e világnak bűneit.« Nem adja oda az Istennek beszédjét semmiféle emberi hagyományokért, nem fogad el senkit Isten fiának helytartójául, hanem elismeri, hogy Krisztus mindenekben minden, mint az anyaszentegyház igazi feje. Mindezt megteszi a jelenvaló üzenet.

Még jobban meg fogjuk érteni ezen igazságoknak fontosságát, ha az elmúlt időben való tapasztalatainkból a következőt mondjuk el: Az Úr tanubizonyságtétel lelke által azt mondta a hit által való igazulásról, amely 16 évvel ezelőtt hangsúlyoztatott.

Ezen üzenet a Megváltónk nagy áldozatát jobban tünteti ki a világ előtt, mert a hit által való megigazulás biztos voltát mutatja, amely megnyerhető mindazon lelkeknek, kik az Úr minden parancsolatainak engedelmeskedni hajlandók.

Sokan elvesztették Jézust. Szükséges tehát, hogy szemeik újból legyenek óréa, az ő érdemeire és szeretetére irányítva. Minden hatalom adatott neki, és ő hajlandó, az embereket gazdaggá tenni minden drága ajándékkal, az ő saját igazságával.

Ez azon üzenet, melyet az Úr a világnak kíván adni. Ez a harmadik angyali üzenet, amely nagy kiáltással és a Szentlélek hatalmával hirdetik.

Keresztelő János nem volt képes Krisztus nagy szeretetét kimondani és azért azt mondta: »Íme az Istennek béránya.« Épp most is vallomást tesz a Megváltó az ő atyja előtt az anyaszentegyházról. Így tehát az evangélium-

ról szóló üzenet azért adatott az Úr népének, hogy a világ többé azt ne mondhassa, hogy a hetedik napot ünneplő adventisták mindig csak a törvényről beszélnek s nem a Krisztusban való hitről. Ha a bűnös nem fogadja el Krisztus érdemeit és folytonosan óréa nem tekint, akkor épp oly lehetetlen lesz neki üdvözölni, mint Péternek lehetetlen volt a vízen járni, mikor szemeit nem tartotta Jézusra. A Sátán folyton igyekszik, Jézust homályba burkolni szemeink előtt és figyelmünket az emberekre irányítani, hogy emberekben bízunk és emberektől tanuljunk. Sajnos, hogy már évek óta az egyház emberekben bízott és emberektől sokat várt. Jézusra pedig nem tekintett, akiben egyetlen reményiségünk lehet az életre. Azért az Úr az ő szolgálainak egy oly üzenetet adott, amely az igazságot úgy adja elő, mint ahogy azt Krisztusban találjuk. Ezen üzenet pedig a harmadik angyal üzenete határozott vonásokban.

E kérdés általános értelme szerint nyilvánvaló, hogy a hit által való igazulásról szóló üzenet gyümölcse megnyilatkozik az Úr minden parancsolatának megtartásában. Ez a harmadik angyal üzenete, amit a Jelenések 14. részében találunk, melynek tartalmát az egész világnak tudnia kell.

Más szavakkal mondva a hit által való igazulásnak helyes tanítási módja nemcsak ebből áll, hogy a szabad kegyelemről szóló tételeket hozzuk elő, hanem Krisztus személyének és az ő váltsági munkájának alapos értelmétől függ.

És pedig mindazon igazságoknak helyreállítását jelenti, melyek az adventistákat a többi felekezetektől elválasztja. Ezen határozott támpontok csak akkor képezhetik a harmadik angyal üzenetét, ha a hit által való igazulásnak szükséges részei taníttatnak.

Ezen hit által való igazulásról szóló üzenet valódiságában csak akkor lehetünk biztosak, hogyha a Jelenések 14. részén alapszik.

Ha ezen üzenetet ebből a szempontból tanulmányozzuk, akkor nem fogunk olyan támpontokat belekeresni, amelyek nem odavalók. Ez különben könnyen

megehetnek, tekintetbe véve, hogy a mi munkánk több részre van bocsátva.

Ezen evangéliumi üzenet az embereket testileg és lelkileg megtisztítja és az elváltotatásra készíti. De minden ezen munkának célja a hit által való megigazulás.

A vallásszabadság, egészség, mértékletesség és az iskolai kiképezés alapelvei csak akkor képezik a harmadik angyal üzenetét, ha a hit által való igazuláshoz vezetnek. Ha pedig más irányba vezetnek, akkor jóllehet, hogy ideig való áldást és hasznot hoznak, de ilyen esetben nem lehet őket az üzenethez tartozó részeknek tekinteni és legfőbb cselekedet által való igazulást hoznak.

Mind ezeknek folytán úgy tekintsük ezen üzenetünket mint Isten utolsó hívását a világban élő emberekhez, a Krisztus által szerzett váltságnak elfogadására. Minden nemzet, nép és nyelv fogja azt hallani és minden test meg fogja látni Jehova dicsőségét.

Ezen munkánk elmulasztásában emlékezzünk meg Krisztus Urunk azon szavaira: »Ez az isteni cselekedet, hogy higgyetek abban, akit ő elbocsátott.

Az első cselekedetünk az, hogy higgyünk ezen üzenetben. Az újabb időben némelyek hite elgyengült és ennek folytán munkájuk hiányos volt. Akik tehát valóban hiszik ezen üzenetben, azok mindennél feljebb becsülik azt. Imádkozni fognak annak előmeneteléért, és minden előrehaladása örömünkre fog szolgálni.

Akkor egy értelemben fog folyni a munka a világ minden részében. Mind ennél fogva indokolva vagyunk azt elhinni, hogy amaz idő valóban elérkezett, midőn az adventisták, akikre az Úr ezt a nagy munkát bízta, minden lelki erővel és bizalommal folytassák és végezzék azt. Azért hirdetjük az Istentől földadott igazságokat az utakon és az ösvényeken, hogy: térjete meg, mert elküldött a mennyeknek országa.

Istennek népe készen légy  
Az Úrnak napja jó feléd.  
Mestered nincs messze már.  
Munkád végezve várj!

## Vallási, társadalmi és politikai elzülöttség — Istennek szolgálatára indít.

Russet E. T. től.

5. előadás. — 1904. december 16-ára.

A Sátán, azt tudván, hogy kevés ideje vagyon (Jelen. 12, 12), minden hatalommal, jelekkel és hazug csodatételekkel működik, hogy az embereket elcsalja és elveszítse. (2. Thess. 2, 9. 10.) Az ő befolyása alatt szinte megrészegedtek a világban lakozó népek, a kereskedés és élvezet lelke által, éppen úgy mint a Sodoma-beliek, kikről Jézus azt mondta: »Esznek vala, isznak vala; vesznek vala, adnak vala, plántálnak vala, építenek vala. Amely napon pedig kiment Lót Sodomából, tüzes és kénkőves eső lett az égből és mindeneket elvesztett. Ezenképpen leszen azon a napon, melyen az embernek Fia megjelenik. (Luk. 17, 28-30.)

Névleges keresztyének, épp úgy mint a hitetlenek, csak a mulandóság és a hiábavalóság után iparkodnak. Nekik mondja az Úr: »Emlékezzetek meg Lótnek feleségéről.« (Luk. 17, 32.)

A Sátán az emberiséget mindenféle hamis tudomány által akarja a kárhozatba sodorni. A profétáknak és apostoloknak nem adnak hitelt és Krisztus csodatételeit megtagadják. Azt mondják, hogy a teremtés nem hat természetes nap alatt történt, hanem hat hosszú korszakig tartott. Ezen állítások által meghazudolják a bibliát és helyt adnak minden emberi okoskodásnak. A természetnek fokozatról fokozatra való fejlődését elfogadják és elnyomják a teremtésről szóló igazságot. Ezek által sikerül a Sátánnak, még sokakat az Úr népe közül is megcsahni. Nem maradhatnak meg azok, »kik az isteni szolgálatnak képét mutatják, de annak erejét megtagadják.« A Sátánnak annyira sikerült, sokakat a nép tanítói közül megvakítani, hogy azok még azt is tanítják, hogy eljő egy általános békeséges idő és akkor vége lesz a bűn uralkodásának. Ilyen nézetek pedig ellentmondanak a szentírásnak. (Lásd 2. Tim. 3, 1. 13.)

De a mi korszakunk nemcsak a hamis tanuk korszaka, hanem a politikai

nyughatatlan korszaka is. Az Úr már a proféták által is mondja, hogy az utolsó időben sok népek azt fogják mondani: »Csináljunk szabályainkból kapákat és dárdáinkból sarlókat.« (Ésaiás 2, 2. 4.) Már évek óta tanítják ezt. Béke-kongresszusokat alakítottak a világ minden részében, de mindennek dacára a világ összes hatalmai háborúra készülnek. Mindenütt csak fegyvereket látunk. Készülnek a nagy nap viadalára. Minden békekiáltás dacára azt teszik, amit az Úr mond. (Lásd Jóel 3, 9. 10.) »Rontsátok el a ti szántóvasaitokat, csináljatok fegyvereket azokból, és kaszátokból csináljatok dárdákat.« A modern technika minden vívmányait a háború istenének szolgálatára ajánlták. 1898-ban az európai nagyhatalmak hadseregei megsemmisítése után Miles tábornok így nyilatkozott: »Amit láttam, nem erősíti azon véleményem, hogy a millenium közel volna, midőn a fegyverekből szántóvető szerszámokat fognak csinálni.« Valóban éppen most mondják a betegek is »erős vagyok«. A pogány népek is felébrednek. Nemcsak Japán, hanem Kína és a többi keleti népek készülnek háborúra. A Sátán befolyása alatt a napkelet felől jövő királyoknak út készítették az armageddoni csatára, amely Krisztus eljövetele előtt bekövetkezik. (Lásd Jelen. 14, 14-18.)

Egy másik nagy veszedelem.

A tőke és munkaerő között folytatott küzdelem a legnagyobb küzdelem, mely valaha létezett a társadalmi életben.

Valóban veszedelmes idők vannak előttünk. Az egyik oldalon a tőkés emberek, a munkaadók szövetkeznek, a másik oldalon pedig a munkások egyesülnek, hogy magukat védhessék. Ezek között folyik azután a küzdelem. 1882 óta már több mint 2500-féle sztrájk volt, melyek mind a két félnek óriási kárt okoztak. Sokszor csak a katonai fegyver döntötte el a nagy küzdelmeket, melyek sokszor emberi életet is követeltek. Ezen sztrájkok és összeütközések egy reánk rohanó veszedelemnek előlelei.

Ezen küzdelemnek veszedelmes vége

lesz a gazdagokra nézve. (Lásd Jakab 5, 11.) Ezékiel proféta azt mondja, hogy a gazdagok »Az ő ezüstöket az utcára vetik ki, és az ő aranyokat elhányják, az ő ezüstök és aranyok meg nem szabadíthatja őket az Úr büsulásának napján.« (Ezékiel 7, 19.) Bekövetkezik egy hirtelen fellázadás, s pedig nem sokára. (Lásd Hab. 2, 7. 8.)

Egy nagy munkásgyűlésen egy nevezetes munkás-pártvezető a következőt mondotta: »Már nincs messze, midőn minden hatalmat kezünkbe kerítünk, s akkor minden kívánságunk szerint fog megtörténni.« A nagy vihar nem sokára ki fog törni. Ismételve lesznek ama rettenetes dolgok, melyek a francia forradalom idejében történtek. Példáinkra szolgálnak a mai veszedelmekben Izrael népének tapasztalatai Egyiptomban. (Lásd 2. Móz. 13, 14 és 1. Kor. 10, 11.) Akkor az Úr népe elnyomva és üldözve volt. Ezen utolsó időben, midőn a küzdelem minden oldalról nő, akkor a Sátának hatalmasságai megtámadják azokat, akik az Úr törvényét megtartják. Nem szabad az Úr népének a politikai és társadalmi küzdelmekben részt venni. Annakokéért az eszes ember hallgat mivelhogy az idő gonosz. (Amos 5, 13.) Távoll tartani magunkat minden pártalkodástól, de nem is kell félni semmi emberi hatalomtól, hanem csak az Urat kell félni és abban bízni. (Lásd Ésaiás 8, 12. 13.)

Körülbelül tíz évvel ezelőtt minden munkaspárt és szövetkezet az Egvesült Államokban ellenezett minden vallási és politikai törvényhozást, mely a vasárnapi munkaszünetet követelte. A jelenvaló időben pedig majdnem mind azt követelik. Még a bojkottot (tönkretevést) is használják már a vasárnap érdekében. Ezt azonban a jövőre nézve még nagyobb mértékben fogják gyakorolni. Erre vonatkozólag egy buzgó híve a vallás-törvényhozásnak a következőt mondotta, midőn azokról szólt, akik a vasárnapot nem akarják megtartani: »Ha azt mondjuk, hogy nem fogunk nekik semmit eladni, se megvenni tőlük semmit, nem dolgozunk nekik, se nem dolgoztatunk általuk, akkor rövid idő alatt lehetne őket megsemmisíteni, miután az egész világ megtartaná a keresztyéni szabbathot

vasárnapot). «Amaz idő már igen közel van, melyről az Úr a Jelenések könyvében szól, hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak akin vagyon a fenevadnak bélyege, vagy neve vagy nevének száma.» (Jelenések 13, 17.)

A «New-York Independent» című amerikai újság következőképpen írja le a helyzetet: «A munkás-szövetkezetek a vasárnapot szent nyugalomnapnak választották maguknak. Hazánkban körülbelül harmadfél millió tagja van ezen külön-külön szövetkezeteknek. Ha ezek mint dogmatikus hívők ahhoz ragaszkodnak, amit maguknak választottak, akkor nem mondható, hogy a vallási üldözés ideje elmúlt volna.»

Az Úr mindezen dolgokat már előre kijelentette az ő népének. Annak kötelessége azt az emberekkel közölni. (Lásd Ezék. 3, 17, 18.)

Most van ez az idő, midőn az Úr népének dolgoznia kell. Készülnünk kell az Úr eljövetelére, de másnak is kell segítő kezet nyújtani ezen cél elérésében. A világnak szüksége van a jelenvaló igazságra. Hogyha az Úr előtt alázatosságban járunk, akkor mindenre is fel tud bennünket használni.

Ne mondja hát senki resten  
Nincsen nekem mit tennem.  
Míg emberi lelkek vesznek  
És az Úr hív sürgősen.  
Vedd örömmel a meghívást,  
Munka legyen örömed  
És ha hív, így felelj neki:  
Itt vagyok, küldj engemet!

## Missiói területünk áttekintése.

Spicer W. A.-tól.

(6. előadás. — 1904. december 17-ére.)

Nem régen ezelőtt könnyen adhattunk részletes kimutatást egy egész évi a világban folyó munkánk előrehaladásáról. Most azonban már nehéz volna egy előadásban csak egy hónapi munkánk előmeneteléről számolni. Az Úr munkája hamar terjed. A jelenvaló igazság világossága már sok helyen fénylik. Mikor ez a világosság mindenütt fog fényleni, akkor el lesz végezve a mi munkánk. Helyesen szólott a proféta a jelenvaló

időről, midőn azt mondta: «És ezeket láték más angyalt leszállani mennyből, kinek nagy hatalma vala, annyira, hogy a föld fénylenék annak dicsősége miatt. (Jelen. 18, 1.) Ezen profétálás dicsőségesen beteljesedik szemünk előtt.

Az elmúlt év imahét alkalmával igen nagy és áldásos eredményekről szólhattunk. Ezévi munkában még nagyobb áldásokban részesültünk mint valaha. Valóban, a munka közeledik a végpontjához. Most ideje vagyon, hogy az álomból immár felserkenjünk: mert most közelebb vagyon mihozzánk az üdvösség, hogy nem mint amikor himni kezdtünk.»

Az igazság a világ minden részeiben előrehaladt, minden akadálynak dacára. Éppen ebben az esztendőben történt, hogy Oroszországban egynehány testvérünket hétnapi fogságra ítélték el. Azonnal pedig kieresztették, mert attól féltek, hogy az összes foglyokat megterítik.

## Európa.

Az utolsó két évben több mint 1500 lélek jött évente az igazsághoz. Egy csodálatos erő lebeg az európai missiói területek felett. Ahová csak a lábunkat tesszük, mindenütt találkoznak, akik az igazságot elfogadják. A hangos kiáltásnak ideje eljött és az Istennek lelke mindenütt felébreszt egyéneket, kik az igazságot keresik. Az elmúlt nyáron, midőn Angliában voltam, hat emberről hallottam egy bányászvidéken, akik nagyobb lelki élet után epedtek, de mindenütt lelki halált és formaságot találtak. Egy új tapasztalat után vágyódtak. Reggel 5 órakor rendszeren egy hegy oldalánál gyűltek össze, az Úrtól nagyobb világosságot kérni. Mikor az általános gyülekezetünket azon a vidéken tartottuk, az alkalommal négyen azok közül az igazsághoz csatlakoztak. Az őszinte lelkek ezen komoly időben keresik az Urat az igazságért, és nagyon várunk, hogyha késedelmesekek vagyunk, az igazságot öhozzájuk vinni. A tanu bizonyosság-lelke kijelentette nekünk, hogy sok lelkek vannak a világ minden részében, kik e jelenvaló igazságért imádkoznak. Ezeket körülveszi és megerősíti

a mennyei világosság mindaddig, míg az üzenetadó hírnökök hozzájuk jutnak.

(Kéretik itten a felolvasást félbe szakítani, míg a gyülekezet a következő éneket énekli.)

Sion, csak ne zúgódjál.  
Veled van még Istened.  
Míg tőle el nem szakadtál,  
Mindig atyád teneked.  
Szeret ő, ha büntet bár.  
Isten mindig így eljár.  
Sion ezt jól meggondoljad!  
Mirevaló aggodalmad.

Örvendj! a vég közelebe  
Jutunk már, az est eljő;  
Add magad Isten kezébe  
És mindentől megment ő;  
Hogy túrtél sok gúnyt, szegényt,  
Örömkoronád leend!  
Sion, Urad és Királyod  
Szegyenítí a világot.

Oroszország még ma is a többiek közül a legnehezebb missiói föld. De azért mily bátran küzdenek az ott való munkásaink! Egyet a mi testvéreink közül Közép-Oroszországban megöltek és a többiek házait elégették. Férfiak, asszonyok és gyermekeknek több mint kétszáz kilométernyi távolságra kellett menekülniök és más testvéreknél menedékhelyet keresni. De mindezáltal félbe szakítottatott-e a munka? — Ingyen sem! A friedensau általános gyülekezetünkön jelen volt egy missionárius testvérünk, aki három hónap alatt 173 lelket keresztelt meg. Hangos szóval hallottam az oroszországi testvéreket azt mondani, hogy inkább kívánják a testi rabságot és a lelki szabadságot, mint a lélekben megkötözve lenni és a testi szabadságot élvezni.

De hagyjuk azon testvéreinket beszélni, kik a világ minden részeiben munkálódnak.

Conradi testvérünk a következőket mondja: Az egész Európa köszönetét küldi az Ap. csel. 16, 9. versének üzenetével: „Látás jelenék Pálnak: Egy Macedóniabeli férfiú álla meg előtte, s neki könyörögvén ezt mondja vala: Jere által Macedóniába és légy segítségül nekünk.” Törökország és Macedónia részére munkások igen szükségesek. Egy missiói munkásra van szükségünk Görögország számára. Szerbia is várja. A

magyarországi tót ajkú nép között is. Úr utat nyitott az igazság terjesztésére. Folyó év május havában lett az első tót ajkú gyülekezet megalapítva Magyarországon. Egy idő óta minden évben imaheti cikkeket küldtünk átfordításra német, francia, dán és svéd nyelvekre. Ez évben pedig nyomtatjuk legelőször a magyar nyelvben az imaheti cikkeket. Több mint 230 testvérünk van Magyarországon. Az első keresztség történt Spanyolországban, és ha nem tévedek Rómában is. Portugáliában Rentfró testvér és neje munkálkodnak. Eddig még csak Görögország és a Balkán államok közül egyik része maradt érintetlenül.

Egy törökországi fogházból Bahariá testvér, aki előtt családjának holléte ismeretlen, a következő bátorító szavakat küldi: „Jövöm előttem ismeretlen, Isten az én erőm és világosságom. Minden örökre dicsértessék az ő neve. Az én gazdag szerelme lakózzék szíveitekben. Imádkoztatok érettünk, hogy az igazság miáltalunk felmagasztaltassék.”

Paupian orvos testvérünk, aki Tiflis városában a távol orosz-perzsi határ szélén munkálódik, azt írja: „Lelki forró kívánsága az, hogy a szegény kaukázusi népért is valamit tegyünk. Imádkoztatok érettünk.”

### Afrika vár!

Afrikából is jön amaz örömdélő hír, hogy a munka előrehalad, de még mily nagy sötétség uralkodik ott!

A gyémántok honából, a vadon mezején,  
A pálmák erdőjéből e hang terjed tovább!  
Oldjátok le szemükről a vakság fátyolát!

Midőn a Garanganze bennszülött Barotse-földön túl, az evangélium üzenetét legelőször halották, kezek tapsolásával üdvözölték. A Barotses bennszülötteknek királya már régen hívta testvéreinket, hogy az ő népe között munkálódjanak. Anderson testvérünk nagy előkészületeket tesz, hogy jövő tavasszal Barotse vidékén megkezdje munkáját. Azt írja:

„Kedves testvérek! Az Úr eddig nagy bátorságot adott az ő szent munkájában. Sokan elfogadták az igazságot. Khama király, a Barotsesek királya segítséget kér a Bechunasok részéről.”



Nátálban is meg kell kezdeni a munkát. Hasonlóképpen Barotseföldön is. Egy beenszüllött szerencsén testvériünk azt írta nekem: Nagy örömemre szolgált, midőn azt hallottam, hogy pénzt gyűjtöttek a Barotse missiói munkára. Füleim örülnek azt hallani, hogy az én népemnek nemsokára hozzák az igazságot. Akkor igazán fogok örülni, midőn szemem látni fogják az első missionárust jönni az én népemhez. Mindennap kiáltok az Úrhoz, küldjön valakit az én népemhez, mert Jézus nemsokára eljő. Oh, segítsetek a zambesiai népnek.»

Kedves testvérek, ezen hívásokat nem lehet mellőzni. Ezen inahéti alkalommal legalább 80.000 dollárt (400.000 koronát) kell összegyűjtenünk a világmissió részére.

Buluwayo vidékéről, ahol nagy iskolánk van a beenszüllöttek részére, azt írja Sturdevant testvér: «Azt kérdezitek, hogy megérett-e az aratás? Oh igen, már régen kellett volna az aratáshoz fogni. Ki jön el nekünk segítő kezet nyújtani?»

Egyedül az Aranypartnál Dél-Afrikában Hyatt testvér a következőt mondja: «Biztos vagyok abban, hogy azon idő már nincsen messze, midőn az Úr nagy dolgokat fog művelni e sötét földrészben.»

Hyatt testvér nem régen körutat tett Dél-Afrikában, mely alkalommal látta, hogy az Úr mindenütt utat nyitott a munkára. Azt mondja tovább: «Kedves testvéreim, midőn látom ezeket a sok lelkeket, akik még nem tudják, hogy van Megváltó, fájdalommal telik el szívem. Valamit kell tenni, hogy ez a sok ezer lélek az igazságnak tudatására jusson. Az idő rövid és nemsokára eljön az Úr.»

A mi német testvéreink is az idén kezdték meg a munkát Német-Kelet-Afrikában.

India, Ceylon és Burma.

Hallottatok-e már a canaresi nyelvről, amelyet körülbelül tíz millió lélek beszél Dél-Indiában? Shaw testvér azt írja, hogy egy beenszüllött szónok lefordította vallásos iratainkat a Canaresi nyelvre a maga költségén. Az első vallásos iratnak megjelenése nagy örömet

kellett. Az illető fordító elfogadta az igazságot, és ő azt mondja, hogy még csak rövid időnk van ezen üzenet terjesztésére. A trombitának bizonyos hangot kell adni és a népeknek mondjuk meg, hogy készüljenek el Isten eleibe menni. Ezt egy oly ember mondta, aki közülünk még egyet sem látott. Ez azt bizonyítja, hogy az Úr már sok lelket készített az ő szent munkájára, és ha mi a munkát gyorsan nem végezzük, akkor az Úr mást fog találni annak elvégzésére.

Burmában a mi testvéreink vallásos iratokat fordítottak le és kiadták. Shaw testvérnek nagyon szívére hatott, midőn őt arra kérték, hogy munkást küldjön hozzájuk, aki őket vezesse. Az első keresztség a Santals között levő missiói állomáson Bengálban történt meg. Ez a Santals néptörzs a hegyek között lakik. Ezzel megint egy új nyelvet számítunk a többiekhez. Ceylonban is egy új nyelvet számlálunk a többihez. Armstrong testvér a következő üzenetet küldi onnan: «Szívemből kívánom, hogy itten több munkás és mód legyen ezen dicső munkának elterjesztésére.

És most utoljára sikerült nekünk egy igen nehéz missiói területet elfoglalni. Jones testvér és felesége Singapore városában, Malaya félszigetén, munkálódnak. Singapore városának több mint 250 ezer lakosa van. Egy nevezetes missiói folyóirat a következőt mondja ezen fontos központról: «Ebben a városban találkoznak a világnak összes nemzetiségei. Ha az ember megáll a főutca egyik sarkán, akkor elhaladnak mellette angolok, franciák, spanyolok, portugálok, olaszok, svájciak, németek, magyarok, dánok, svédok, norvégiak, oroszok, görögök, törökök, örmények, szíriaiak, perzsák, arabok, parsek, hindustánok, gujaratók, punjabek, bengálok, tamilok, teleguák, malabárok, singhalézek, burmánok, siamézek, anamézek, jávaiak, sudanézek, filippiek, kínaiak, japánok, ethiopiák, szercesenek, szomaliak stb.

A tengernek szigetei és Dél-Amerika.

Most a távol keletről nyugatra térünk. Enoch testvér, a Carribbean Conferenciá elöljárója, a következőt írja:

»Biztos vagyok abban, hogy azok a testvérek, kik missiói területünk részére adakoztak, nagyon örvendének, hogyha látnák azon számos missiói munkásokat és testvéreket, kik itt vannak. Előkészületeket tettünk, hogy még ez évben kezdjük meg a munkát a spanyolok és franciák között. A szerencsének számára is nyomtatnak iratok a szerencsen-angol vagy -talkee-talkee-nyelven (német-alföldi, guianai és hindu-nyelvek). Az ott való munkások nagy veszedelmek között élnek és azért felkérjük a testvéreket, hogy imádkozzanak értük.

Ezenkívül szépen folyik a munka Porto-Ricóban és Cubában is. Havanna városából azt írja Moor testvérünk: »Már ideje, hogy valamit tegyünk, mert már régen hívnak. Nyitott ajtót találunk mindenütt, de hol vannak az aratók? Küldjétek valakit, kedves testvérek!«

Dél-Amerikából Westphal testvér a következőket írja: »Jó reménységünk van az Úrban és hiszünk, hogy e nemzedék idejében az Úr munkája végbe fog menni, napról napra növekedik.

Mc. Corthy testvérünk, aki Argentiniában dolgozik, azt írja, hogy ott egy év alatt 130 felvétel volt.

Ketring testvér, aki a chiliai partokon dolgozik, a következőket hangoztatja: »Mindenfelől jönnek hívások. Bárcsak több munkásunk volna!« Itt következik egy levél kivonata, melyet egy fiatal ember írt, aki a keresztséget óhajtja. Így hangzik: »Kedves testvér, senki sem keres fel, senki sem világosít fel bennünket, senki sem magyaráz nekünk, és úgy nem is tudhatjuk, hogy mit kell cselekedni.«

Ebben az esztendőben megkezdtük a munkát Ecuadorban. Már 30 lélek van, aki Peruban a szombatot tartja meg, de még egy rendes munkás sincsen, aki őket vezesse.

Parker testvér, aki a Figi szigeteken munkálódik, azt írja: »Érezzük és tapasztaljuk a Szentlélek működését az Úr népe között. Amit tenni szándékszunk, azt hamar el kell végezni.

A távol kelet.

Munson testvér az ő bennszülött segéd-missionárusát, Timothy testvért,

Sumatraból egészen Amoy városába Kinába küldte, s pedig azért, hogy a kelet-indiai kínaiak nyelvét megtanulja. Ott sikerült neki az igazságot terjeszteni, s most Anderson testvér már segítséget kér azok részére, kik az igazságot elfogadták. Anderson atyánkfia a kínai testvérek nevében üdvözli az Úr népét a következő szavakkal: »Szerelmes testvérek az Úrban! Ezen imahét alkalomával, midőn imák emelkednek a kegyelem trónjához, a kínai missió tagjai üdvözlőt küldenek a sok millió kínai nevében. Hálátelt szívvel bizonyosságot teszünk az Úr nagy áldásairól és a munkának nagy előrehaladásáról.«

Azonnal kell segítséget küldeni Fuhkien tartományába, ahol több mint tíz millió lélek van. Ezt pedig nem tehetjük, mert már hat hónap óta üres a missiói pénztár. De a segítségnek jönnie kell valahonnan, és valakinek mennie kell. Kinában minden hónapban egy millió lélek meghal. Hánynak azok közül fénylett az életnek világossága mint te neked, kedves testvér? Nem vagy-e adós öneki?

Külföldre tün nem tudsz menni  
Pogányokat téríteni.  
Itthon is találsz alkalmat  
Részükre munkálkodni.  
És ha nem adhatsz ezreket,  
Adhatsz tün néhány fillért;  
A legkisebbért, mit teszel,  
Jezus jutalmat ígért.

Még csak egy missiói területet említhetünk ezen alkalommal, habár még igen sok missionárusnak szeretnénk alkalmat adni a szólásra. Ez a terület Korea, a »Reggeli csendnek országa«, ahol a harmadik angyal üzenete szintén elterjedt. Onnan Field testvér azt írja, hogy: »az igazság terjed mint a tűz. Egy koreai utazó Kóbi városában Japánban egy alkalommal a mi ottani imaházunk mellett elment és olvasta ama feliratot »Hetedik napot ünneplő alvartisták«, amelyről a tanubizonyosság lelke azt mondotta, hogy ez a név már magában is hirdeti a harmadik angyal üzenetét. A koreai megállott egy percre, hogy ezen nevet tanulmányozza. Egy japán testvérünk, aki őt észrevette, azonnal intett neki, hogy jöjjön be. Áldott legyen az Úr neve ezen ese-

ményért, mert ez a koreai — már keresztényen lévén — elfogadta az igazságot és el is terjesztette saját hazájában. A következő meghívást kaptam: Szeretett testvérem, mihelyt ezt megkapod, azonnal jöjj hozzánk. Leveledben azt írtad, hogy nem ismered nyelvünket, de az Úr veled lesz és azért nem kell vonakodni.

Erre Kuniya testvért küldtünk Koreába, akit az Úr oly csodálatos módon szabadított meg a katonai szolgálattól. Azután Field testvér követte. Most már négy nagy gyülekezetünk van százötven taggal, és az igazság még tovább terjed.

Field testvér a következőket küldte, mikor visszatért Japánba:

»Kedves testvérek, az igazság hamar elterjed Koreában és minden áron segítséget kell küldeni. Kuniya testvér még nem jól ismeri a koreai nyelvet, a koreai testvér is keveset tud a japán nyelvből, és úgy néha-néha kiségitik egymást egy-egy angol szóval. De ha a szavak már elfogytak, akkor egy táblára írják kínai betűkkel, mintán Rin-ki-pan testvér magyarázatot ad a koreai nyelven. Ezen nehéz körülmények között mégis terjed az igazság.»

Mit mondunk ehhez, kedves testvérek? Ezek a koreai hívők elhagyták a dohányzást, és gyülekezet-házakat és iskolákat építenek.

Ugyebár, jól cselekedtek a japáni testvérek, hogy Koreába mentek segíteni. Igen keveset tettünk eddig Japán részére, s mégis hajlandók voltak, ezt a keveset is megosztani Koréával.

Bizalmunk van abban, hogy ez imahéti alkalommal hajlandók lesznek a testvéreink áldozni. Hogy ha keveset adnak, mikor sokat is adhattak volna, akkor azon mentőhöz volnának hasonlóak, aki minden mentőeszközzel felszerelve, a viharos tenger partján állana és a sok fulladó hajótörést szenvedetteknek kevés segílyt nyújt. A munkát hamar el kell végezni, mert Krisztus az ajtó előtt áll. Most összegyűjti az ő népét minden nemzetiség, nép és nyelvből. Érdemes ez a munka arra, hogy minden tehetőségünket áldozzuk érte. Hála legyen az Úrnak, hogy ebben az időben élünk.

## „Közel vagyon az Úr nagy napja és igen siet.“

White E. G.-tól.

(7. előadás. — 1904. december 18-ára.)

### Egy nyomatékos jelenet.

Nem régen egy igen komoly jelenetet láttam. Egy óriási tüzes gömböt, amely az égről egy igen szép városra leesett és szörnyű pusztulást okozott. Azt hallottam valakit mondani: »Tudtuk, hogy az Úr ítéletei jönnek e földre, de hogy oly hamar, azt nem hittük volna.« Mások azt mondták: »Te tudtad és nem mondtad meg? Mi azt nem tudtuk.« Mindenfelől hallottam ilyen szavakat.

A nagy kétségben felébredtem, de ismét elaludtam és úgy tetszett, mintha nagy gyülekezetben lettem volna. Egy igen nevezetes egyén szólott a hallgatókhoz. Előtte volt egy nagy térkép, az egész világ területéről. Azt mondta, hogy ezen térkép az Úr szőlőjét példázza, melyet művelni kell. Hogyha égi világosság egy lelket megvilágít, akkor annak kötelessége az, hogy mássokkal közölje azt. Így kellene a világosságot meggyújtani és pedig sok helyen. A következő szavak fülem hallására ismételve lettek: »Ti vagytok a földnek sava, hogyha a só megízetlenül, mivel sózattatik meg? nem jó azután semmire, hogy kivetessék és megtapodtassék mindenektől. Ti vagytok a világnak világosságai: Nem rejtethetik a hegyen épített város. A gyertyát sem azért gyújtják meg, hogy elrejtsek véka alá, hanem hogy a gyertyatartóra tegyék és fényeljék mindeneknek, kik a házban vannak. Úgy fényeljék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti menyeyi Atyátokat.«

Láttam több világító pontokat a városokban és falvakban. Isten beszédjének engedelmeskedtek a lelkek, és ennek következtében tanúi lettek az igazságnak a világ minden részeiben.

Ezzel elvette az első térképet s egy mást tett annak helyére. Ezen csak egy-néhány helyeken lehetett világos pontokat látni, a többi mind sötétségbe volt borúlva. Tanítónk azt mondta:

»Ezen sötétséget az emberek okozzák, kik saját útukat folytatják és bűnös szokásaikhoz ragaszkodnak. Életüknek főcélja volt a zűgolódás és kritizálás. A szíveik nem tiszták Isten előtt és a világosságukat véka alá rejtették el.»

Hogyha az Úrnak minden katonája megtette volna kötelességét, hogyha minden őrálló Sion bástyáin a trombitának bizonyos hangot adott volna, akkor a világ már régen hallotta volna az utolsó üzenetet. Így pedig évekkel maradtunk hátra. Míg az emberek aludtak, a Sátán folytatta pusztító munkáját.

Nem szabad több időt veszteni.

Nagy küzdelmek fognak a nemzetek között keletkezni, melyek nem is lesznek elvégezve, míg Krisztus el nem jön. Most éppen szükséges, hogy összetartás legyen az Úr népe között. Isten nem hagyta el az ő népét, és nem szolgál nekünk megerősítésünkre, hogyha őt elhagyjuk.

Az Úr büntetései nehezkednek a földre. »Hadakozások és hadakozásnak hírei« hallatszanak mindenütt. A természet hatalmai is megrendítenek. Ezen rettenetes dolgok nem is fognak megszűnni, míg el nem jön Krisztus. Nem szabad több időt vesztenünk. Az egész világ fel van háborodva a háborúság lelke által. Dánielnek és a Jelenések könyvének jövődölései most végig beteljesednek.

A világ minden országából hangzik a macedóniai hívás: »Jertek által segíteni!« Az Úr megnyitotta az utakat előttünk, és ha az emberek az ő szent lelkének vezetése alá adják magukat, akkor még igen sok lélek lesz megmentve a haláltól. De az Úr népe aludt és úgy sok helyen még nem is lett hirdetve az igazság. Az Úr egyik üzenetet a másik után küldött az ő népének, hogy menjen a munkába, de csak kevesen engedelmeskedtek azzal, hogy »itt vagyok, küldj engemet«.

Hogyha minden tétlenséget és restséget magunkról lerázunk, akkor a szentlélek erejével fel lesziünk ruházva. Akkor a gyülekezetekben meg fog nyilatkozni Isten hatalma, és az igazságnak világos-

sága úgy fog fényleni, mint az apostolok idejében. A föld újból felvilágosíttatik Isten dicsőségétől.

A mennyei angyalok már régen készen állanak, hogy a gyülekezet tagjaival, az Úr népével összhangzásban működjenek a lelkek megmentésében. Oly nagy a munkaterület, hogy bőségesen jut minden buzgó munkás részére.

Ezzel szemben a gonosz hatalom is működni fog. Az ő gonosz angyalai mindazokon uralkodnak, kik magukat félrevezetni hagyják. Ama kiáltás fog hallatszani: »Ím itt a Krisztus és amott a Sátán nagy és hatalmas jeleket fog művelni e végre, hogy az emberek figyelmét elvonja az igazságtól. De a hitnek szeme mindezeket észre fogja venni, és úgy minden veszedelmet tud kikerülni. A győzelem végre mégis csak az Úr népének részén marad.

Munkálódjatok, oh munkálódjatok az örökkévalóságot mindig személtel előtt tartván. Minden tehetségteket adozzatok fel erre, mert nagy munkát kell végezni. Imádkozzatok így: »Az Isten könyörűjön rajtunk és áldjon meg minket, világosítsa meg mihozzánk az ő orcáját; hogy megismerjék e földön a te utadat, minden pogánynépek között a te szabadításodat.« (Zsolt. 67, 2. 3.)

Akik valóban tapasztalták a válságnak áldásait és ennek igazi értékét ismerik, azok másokkal is fogják az közölni. Fájdalmat fog okozni nekik midőn látják a nagy sokaságnak nyomorútt állapotát, mely minden anyag és lelki áldás nélkül szűkölködik. Oh, mily nagy a lelki sötétség!

Krisztusnál van a menhely.

Tudják meg a gyülekezetnek tagjai, hogy azon tény, hogy nevük be van vezetve a tagsági könyvbe, nem fogja megmenteni őket. Buzgó munkások kell hogy legyenek, kik nem szégyenlik magukat bizonyosságot tenni azon reménységükről, melyet a hit által nyertek. Napról napra közelebb kell jutni Krisztushoz. Nővekedniök kell hitben és Isten tudományában és világosságában.

Azok, kik ezen tapasztalatban nem részesülnek, majd azok közé tartoznak, kik Krisztus eljövetelkor azt fogják

kiáltani: »Elmúlt az aratás, elvégződött a nyár és mi nem szabadultunk. Miért nem yettük a dolgot komolyabban? Miért hanyagoltuk el üdvösségünket?»

Éppen azok, kik külsőleg szent és jámbor életet folytatnak, de valóban csak maguknak szolgálnak, a megcsalottak között lesznek azon napon. Az önzés volt minden cselekedetüknek indoka. Azt gondolják, hogy többet tudnak és ennél fogva nagyobb tiszteletet érdemelnek mint a többiek, és midőn Krisztus eljő, azt fogják mondani: »Uram! Uram! nem a te nevedben tanítottunk-e, és nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és a te nevedben sok hatalmas dolgokat nem cselekedtünk-e?!»

Jézus pedig azt fogja mondani: »Soha sem ismertelek titeket, távozzatok el éntőlem, álnokságnak cselekedetői, mert nem minden, aki ezt mondja nekem: Uram! Uram! megyen be mennyországba, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyámnak akaratját.« (Máté 7, 21. 22.)

Akkor semmi mentegetés nem segít, mert ki lesz mondva az ítélet reájuk és Isten országából kirekesztetnek.

Akik bálványokhoz ragaszkodtak, nem találnak mentséget, de akik Krisztusha vetették reménységüket, mindörökkén megmaradnak.

Bátorító szavak — a vég közeledik.

»Közel vagy on az Úrnak nagy napja, közel vagy on, mondom, és igen siet.« Minden óra és minden perc drága. Nincsen időnk arra, hogy egymásnak eljárását kifogásoljuk, hogy egymásban hibákat keressünk és hogy csekélységek-ről vetekedjünk. Körülöttünk elvesznek lelkek. Mindennap tehetünk valamit a Mesterért. Mindennap vezethetünk valakit a világnak hárányához, aki elveszi a világnak bűneit.

Készen álljatok mindig; mert az ember fia akkor jön, midőn nem várják. Azon tudattal térjünk éjjeli nyugalomra, hogy minden bűneink meg vannak bocsátva. Így tettünk 1844-ben, midőn az Úr eljövételét vártuk. És most ezen nagy esemény közeledik van, mint ahogy volt, mikor kezdtünk hínni. Legyünk

elkészülve, mert éjjel, vagy a kora reggel, vagy délben is hallhatjuk ezen kikiáltást: »Eljő a vőlegény! menjetek eleibe éőő lámpával.«

»Ne vessétek el annakokáért a ti bizodalmatokat, melynek nagy jutalom fizetése vagy on. Mert szükség néktek a békességes tűrés, hogy minekutánna az Istennek akaratját cselekedénditek, elvegyétek az ígér etet. Mert még egy kevés, csak egy kevés idő vagy on, és aki eljövendő, eljő és nem késik.« Bátran emeljétek szemeiteket az Úrhoz, aki folyton megerősíti hiteteket, hogy a keskeny ösvényen maradjatok, míg győzedelmeskedtek.« Azt mondja az Úr az ő népének: »Békességesek legyetek azért atyámfiái az Úr eljöveteleig: íme a szántóvető ember várja a földnek drága gyümölcsét, békességesen várván azt, míg reggeli és estvéli eső leszen reá. Békességesek legyetek ti is és erősítsétek meg a ti szíveiteket: mert az Úrnak eljövetele elközelget.« (Jak. 5, 7. 8.)

Azért, »a reménységben örvendezzünk, a háboróságban tűrők legyünk, a könyörgésben szorgalmatosok.« Ha megmaradunk az Úr szövetségében, akkor mind végig biztos a reménységünk beteljesedése is. Majd gazdag jutalmat nyerünk mindenért, amit e bűnös világban szenvedtünk. Eljő az Úr, és nem késik.

## Nehány megjegyzések az ima-napokhoz.

Kedves testvéreink!

Megint állunk egy óv végén az imahét előtt és bizonyára elég okunk van, az Úrnak szeretetéért és kegyelméért hálát mondani. Mindenki vizsgálja meg önmagút az Isten előtt és készítse el szívét azon áldás elfogadására, mely mindenikünknek oly szükséges.

Azon meghatározás, hogy melyik napszakban stb. tartassanak az imaórák, minden gyülekezetre vagy csoportra és az esetleg azokat meglátogató szónokra lesz bízva. Azon testvérek, melyek a mindenhai gyűléseket vezetik, az előadást *előbb* olvassák át szigorúan, hogy a tárgyat jól felfogják és kifejezéssel

# Bibliai leckék

## János Jelenések könyvéről

1. lecke. — 1905. január 7-ére.

### Egy kegyetlen üldöző.

#### Kérdések.

1. Mit látott a proféta a tengerből feljönni? Jelen. 13, 1.

2. Mihez volt hasonló ama fenevad? Az ő lába? A szája? 1. 2. vers. Lásd az 1. megjegyzést.

3. Hány pontban hasonlít a Dániel 7, 25-ben körülírt kis szarvhoz? Lásd Jelen. 13, 2. 5-7. 10; Dán. 7, 8. 20. 21. 25. 26.

4. Kik imádják ezen fenevadat? Jelen. 13, 8.

5. Minő szavakkal imádják és tisztelik azt? Ki adott annak hatalmat? 4. vers.

6. Mit példáz a sárkány? Mit adott a sárkány ama fenevadnak? 2. vers. Lásd a 2. megjegyzést.

7. Ki ellen szól a fenevad? 6. vers. Kicsoda a szentírás szerint annak indítója? Máté 12, 35. 36. Kicsoda tehát ez a hatalom?

8. Mit tesz a szentekkel? Jelen. 13, 7.

9. Meddig tart ama vadállat által képesített hatalomnak uralkodása és üldözése? 5. vers; 12, 6. 14.

10. Mi következett azután? Meg fog-e gyógyulni ama seb? Jelen. 13, 3. 10. Lásd a 3. megjegyzést.

11. Meg lesz-e engedve ezen hatalomnak, az utolsó időben is üldözni? Jelen. 12, 17.

12. Minő intés adatik az Úr anyaszentegyházának az utolsó időre nézve? Jelen. 13, 9.

13. Mit mond az Úr a szentekről a 10. versben? Jelen. 14, 12.

#### Megjegyzések.

1. A vadállatról adott leírásból kitűnik az, hogy Babilon, Media-Perzsia, Görögország és Róma hatalma átment a pápaság kezébe. Habár a keresztyén címet hordozza, mégis folytonosan harcol az igazság ellen. A küzdelem mind végig tart, míg ama hatalom a tüzes

és értelemmel felolvashassák. A gyűlés eredménye a jó vezetéstől függ. A felolvasás után még lehet néhány szót az előadás fontosabb pontjai felől mondani és azután egyesüljenek meg az összes jelenlevők imában, és kérjenek az Úrtól áldását művére, munkásaira stb., amire az előadás éppen mutat. Talán helyen vannak itt White testvérnénk néhány szavai:

»Az Isten nem akarja, hogy azon idő, amelyben imádására egybegyűlünk, unalmassá és fárasztóvá legyen azáltal, hogy sok ideig térdelve több hosszú imát hallgassunk. Gyenge és beteges személyek nem bírnak sokáig nagy ki merítés nélkül ilyen testállásban maradni. De nemcsak a test fárad meg a hosszú térdeléstől, hanem ami még rosszabb, a lélek a tartós imádkozás által úgy ki lesz merítve, hogy lelki felüdítésről nem lehet szó. A gyűlés azokra nézve rosszabb mint egy veszteség. Közönségesen ne imádkozzunk tovább tíz percnél. Azután lehet énekelni vagy néhány szót beszélni, és utána megint imádkozhatnak néhányan. Mindenki kötelességének tartsa, röviden imádkozni. Mondjatok az Úrnak éppen azt, amit kívántok, anélkül hogy az egész világon átmenjete. Személyes imában kamrájában mindenkinek azon előjoga van, olyan sokáig imádkozni, ameddig neki tetszik, és olyan részletesen lenni, ahogyan akar.«

Szükség esetén következhet egy rövid tapasztalati óra is. A fődolog pedig az, hogy minden gyűlésben Isten lelke jelen legyen. Nektünk mint munkásoknak és népnek külön mértékben van szükségünk a magassághól való erőre, hogy ebben az ünnepélyes időben, amelyben élünk, minden követelésnek megfelelhessünk. »Most van a kellemes idő«, használjuk azt ki legjobban. Imánk ez, hogy az égből való elevenítő lehelet húzzon keresztül grülekezeteinken ezen időben, és készítsen el azokat, hogy buzgóbban mind eddig munkálódjanak ezen dicső műben.

Az adományok szombaton, december 17-én, az előadás felolvasása után gyűjtetnek be.



tőba lesz vetve. Jelen. 19, 20; Dán. 7, 26.

2. A sárkány a Sátánt jelképezi. A Sátán megkínálta az Úr Jézust a földi uralkodással és hatalommal, midőn a Megváltó a földön járt. Lásd Luk. 4, 5-7. Ne engedelmeskedjünk mi sem annak a hatalomnak, amely nem az Úr parancsolatait tanítja.

3. Ama hatalom Kr. u. 1798-ban megkapta a halálos sebet, midőn a francia hadvezér Berthier Rómába bevonult és foglyul ejtette a pápát, mely idő után egy ideig az egyház fej nélkül volt.

2. lecke. — 1905. január 14-ére.

## Egy másik üldöző hatalom.

### Kérdések.

1. Mit mondhatunk az első vadállat működéséről? Jelen. 13. Lásd az 1. megjegyzést. Micsoda ennek a vadállatnak száma?

2. Mikor vitetett a fogságba?

3. Mi történt éppen abban az időben a proféta látására? Jelen. 13, 11.

4. Honnan jött fel ama másik fenevad? Mi által különbözött az első fenevadtól?

5. Mi mondatik ama vadállatról? 11. vers.

6. Mit jelont ama két szarv? Lásd a 2. megjegyzést.

7. Minő hanggal szólt? Mit árul ez el jellemére nézve? Mi által szól egy nép? — Az ő előjárói által és törvénye által.

8. Melyik hatalom volt fejlődésben 1798-ban, midőn az első hatalom a fogságba ment? Lásd a 3. megjegyzést.

9. Minő nagy jeleket tesz ama hatalom? 13. vers.

10. Milyen célből teszi meg azokat? 14. vers.

11. Milyen nagy hatalmat fog gyakorolni? 12. vers.

12. Végre mit fog cselekedni? 16. 17. vers.

13. Mi lehet a fenevadnak bélyege? Lásd a 4. megjegyzést.

14. Mit parancsol a földön lakóknak? 14. vers.

15. Mit fog cselekedni a fenevad képe? 15. vers. Mi képezi a fenevad képét? Lásd az 5. megjegyzést.

16. Mi lesz azoknak büntetése, akik a képet nem fogják imádni? Minő parancs adatik ki utoljára? 15-17. vers. Lásd a 6. megjegyzést.

17. Lesznek-e olyan lelkek, kik dalalmat vesznek a fenevad, annak képe és bélyege felett? Jelen. 15, 1. 2; 20, 4.

### Megjegyzések.

1. A pápa az ő hármias koronáján a következő címet hordozza: VICARIUS FILII DEI, ami annyit jelent, mint: »Isten fiának helytartója« e földön. Hogyha ezen címnek betűjeit megszámitjuk (római szám szerint), akkor éppen 666 számot kapunk:

V I C A R I U S F I L I I D E I  
5 1 100 1 5 1 50 1 1 500 1

666

A R S F és E nem jelentenek számot, és régebben az U betűt V szám helyett használták.

2. Az itt használt képlet kitiünően jellemzi az Egyesült Államok keletkezését és fejlődését.

Ama két szarv igen szépen példázza az Egyesült Államok szelíd jellemét az ő alapelveivel egyetemben — a protestantizmus és a republikánizmus.

3. Az Egyesült Államok amaz egyetlen hatalom, amely épp akkor 1798-ban, midőn a pápaság a halálos sebet kapta, fejlődött. Éppen azon időben 1776-tól 1789-ig küzdött a függetlenségért, a melyet meg is alapított. Azóta pedig változni kezd annak jelleme.

4. Amaz értelem, amelyet a fenevadnak bélyege felett nyertünk, helyes felfogás. (Bizonyágtételek a gyülekezet részére, 17. oldal.)

Istennek törvénye az ő jellemének kinyitakoztatása. A negyedik parancs, amely a hetedik nap ünneplését rendeli, azt is megmondja, hogy kicsoda az igazi Isten. A fenevad Isten templomában ül és Isten gyanánt tartja magát; azt is állítja, hogy hatalmában van Isten parancsait átváltoztatni. Célja azonban az: az igazi Istent elrejtetni és magát annak kitiüntetni. Annak véghe-

**A maradéknak diadala.****Kérdések.**

1. Kivel harcoltak az Úr gyermeke az utóbbi lecke szerint?

2. Milyen módon kényszerítene mindenkit arra, hogy a fenevadat annak képét imádják? Jelen. 13, 16.

3. Kik nem fogják a fenevadat annak képét imádni? 8. vers.

4. Mi lesz azoknak jutalma? Jelen. 15, 2; Dán. 12, 1.

5. Mit látott a proféta azután? Hol állottak azok, akik diadalmaskodtak? Kinek nevét hordozták? Jelen. 14, 1.

6. Hányan lettek a Jelen. 7. részében körülírott üzenet által elpecsételve? Hol hordozzák ama pecsétet? Mikor lesz ama munka elvégzve? Jelen. 7, 1-3.

7. Megérthetjük-e, hogy a 7. rész és a 14. rész ugyanegy tárgyról szólnak? Mi következik azután? Jelen. 8, 1.

8. Mit halott a proféta a mennyben? Jelen. 14, 2. Lásd az 1. megjegyzést.

9. Minő éneket fog a maradék énekelni? Jelen. 15, 2. 3.

10. Énekelve lett-e már ama diadal ének valamikor azelőtt? Jelen. 14, 3. Tudja még valaki azonkívül azt az éneket megtanulni? Miért nem? Amaz ének tapasztalatuk kifejezése, ezekben pedig más nem vehet részt.

11. Mitől vannak megmentve? Mitől tisztultak meg? Honnan vétettek ki? Kit követnek? Jelen. 14, 4. Lásd a 2. megjegyzést.

12. Mi mondatik azok jelleméről? 5. vers. Eféz. 5, 25-27; Judás 24.

**Megjegyzések.**

1. A koros proféta a magányos Patmos szigeten száműzésben élt és habár az ő szeretett testvéreinek éneklését nem hallhatta, mégis összekötésben volt a mennyei sereggel. Hallotta a mennyei sereg diadalénekeit. Az Úr megvigasztalta őt azáltal, hogy a mennyei Jeruzsálemet megmutatta neki. Lásd Jelen. 21, 14. Az Úr mindenkor támogatja és megerősíti az ő üldözött gyermekeit.

2. A megmentett seregek amaz első joga lesz, mindenkor az Úr jelenlétében

vitelére igyekszik ama parancsot megváltoztatni, amely az élő Istenről bizonyosságot tesz. Ezt pedig igyekezett a bűnös ember véghez vinni. Aki most jobb tudat mellett elfogadja a negyedik parancsnak átalakítását, az elfogadja a fenevad bélyegét. Amennyiben a katolicizmus a vasárnap elrendelését az ő hatalmának legnagyobb jelének tekinti, akkor magától érthető, hogy aki azt a szent szombat helyett elfogadja, azáltal elismeri az egyház nagy hatalmát. Ezt láthatjuk a következő szavakból:

Kérdés: Miáltal tudod bebizonyítani, hogy az egyháznak van hatalma, ünnepnapokat rendelni? — Felelet: Azáltal, hogy a szombat helyett a vasárnapot megalapította nyugalomnapnak, amely változást a protestánsok is elfogadtak. (Egy kathol. kátéból).

5. A fenevad ama hatalmat jelent, amely az egyházi és politikai hatalom által képezve van, amelyben az egyház a felsőbbséget viseli és mindenkit arra kényszeríti az állami törvények által, saját szertartásait és rendeleteit megtartani. Ama fenevadnak egy képet csinálni annyit jelent, mint egy a fent említett elvek szerinti rendszert létesíteni, mely ahhoz hasonló munkát folytat.

6. Ezen nagy küzdelemben a szombatról való kérdés főszerepet játszik. Világiak és úgynevezett hívők egyesülni fognak, hogy mindenkit a vasárnap megtartására kényszerítsék; ha esetleg szép szóval nem lehet rábírní, akkor a legszigorúbb kényszerítőkhöz fognak nyúlni. Azt fogják mondani, hogy a többségnek kell engedelmeskedni, és aki azt nem teszi, meg lesz büntetve a törvény által, még pedig utoljára a halállal is. A római hatalom a régi világban úgy cselekedett és az elesett protestantizmus az újabb korban ehhez hasonló módon fog cselekedni azokkal, kik az Úr parancsolataihoz ragaszkodnak. Ama rendelet, amely Isten népe ellen adatik ki, hasonló lesz az Eszther királyné idejében Assvérus király által kiadott renDELETEH a zsidók ellen. A protestáns világ a szombathnapot ünneplő kis seregben egy »Márdokeust a király kapujában» lát. Lásd az Eszther könyvét.



lenni és őt elkísérni, midőn planétárol planétára megy a világegyetemben való teremtett lényeit meglátogatni. A más bolygó csillagokban lakó lények, akik nem estek hűnbe, örömmel és élvezettel fogják hallani a 144.000 éneklését, akik a legnehezebb küzdelmen átmentek és diadalmaskodtak minden földi hatalom fölött. Felhútorítható ama gondolat, hogy előjogunk van azok közzé számíttatni, ha különben felvesszük a küzdelmet a hűn ellen.

4. Jecke. — 1905. január 28-ára.

## Az ítéletről szóló üzenet.

### Általános megjegyzés.

Ezen profétai láncolat kezdődik a Jelen. 12. részénél és a 14. 5. versével nyeri befejezését, ahol a diadalmasok állapotjáról van szó. Ezáltal egy új profétai láncolat vezetetik be. A proféta az ítélet órájával kezdi meg profétáitait és különösen hangsúlyozza az evangéliumi üzeneteket, amelyek ennek az időnek komolyságára nézve adatnak, közvetlen az Úr Jézus eljövetele előtt, az utolsó nemzedék idejében.

### Kérdések.

1. Minő nagy eseményre figyelmezteti az Úr az e földön lakó népeket a Jelen. 14. részében körülírt üzenet által? Szabad-e valamit ezekből elvenni? Jelen. 22, 19. Lásd az 1. megjegyzést.

2. Mit látott a proféta az ég közepén repülni? Mit hirdet az angyal? Kinek szól? Jelen. 14, 6. Lásd a 2. megjegyzést.

3. Mit tartalmaz az ő szívreható üzenete? Milyen szóval hirdeti az angyal az üzenetét? Kinek adjanak dicsőséget? Kit imádjának? Miért? Jelen. 14, 7.

4. Különösen az Isten melyik parancsolatára irányítja ezen üzenet a mi figyelmünket? 2. Móz. 20, 8-11.

5. Mit fog Isten ítéletbe hozni? Préd. 12, 15, 16.

6. Mit mond a szentírás az ítéletről? Dán. 7, 9, 10.

7. Kicsodák ezek a számtalan lények, akik körülveszik a királyi széket? Jelen. 5, 11.

8. Mi történt a könyvekkel? Jelen.

20, 12; Dán. 7, 9; Mal. 3; Filip. 4, 3. Lásd a 3. megjegyzést.

9. Mi nyílt meg az égben a proféta látására, midőn az ítélet megkezdődött? Jelen. 11, 18, 19. A mennyei szent ségnek melyik részében van a szövetség ládája? Lásd Zsid. 9, 3, 4.

10. Mi van a szövetség ládájában? 5. Móz. 10, 1-5; 2. Móz. 25, 16, 22.

11. Mi által lesznek az emberek megítélve? Jak. 2, 8-12; Zsolt. 96, 13.

12. Megkezdődött-e már az ítélet az apostol idejében? Ap. esel. 24, 25. 2. Pé. 2, 4; 3, 7; Jud. 6.

13. Mikor kezdődött meg az ítélet? Lásd a 4. megjegyzést.

14. Mi volt ezen üzenet megvetésének következménye? Jelen. 14, 8.

15. Minő parancs adatik ki a mennyei szentségben való szolgálat elvégzése után? Jelen. 22, 11.

16. Tudhatja-e az ember, hogy meddig haladt már az ítélet munkája a mennyei szentségben? Miért kell nekünk készülnünk erre minden pillanatban? Lásd az 5. megjegyzést.

### Megjegyzések.

1. Láttam egy sereget, aki mindig vigyázatban és imádkozásban volt, és a hitetlenek nem bírtak semmiféle befolyással rajta. Az Úr nagy tetszéssel tekintett rája. Három különböző fokozatot láttam — az első, a második és a harmadik angyal üzenetét. Kisérő angyalom azt mondta: „Jaj annak, ki a legkisebb mértékben változtat ezen üzenetekben foglalt igazságokon. Ezeknek helyes értelmétől függ az örök élet.” (White E. G., Tapasztalatok és Látások, 267. oldal.)

2. Hogyha az Úr világi hatalmakat példáz, akkor a veszedelmes fenevadakat használja képletnek, de az evangélium munkája képviselőit angyalok által példázza. Habár az emberekre bizta az evangélium hirdetését, mégis úgy látszik, mintha az angyalok örködnének ezen szent munka fölött.

3. Az ítélet valóság, az ítélő bíró valóságos lény, a szék, amelyen ül, valóságos szék, a megnyitott könyvek valóságos könyvek, a széket körülvevő angyalok valóságos angyalok és a meg-

ítéltettek is valóságos lények: azért nem is lehet szó erről, hogy az ítélet valami lelki fogalom volna.

4. Az ítéletről szóló üzenet az evangélium üzenete s ennél fogva szükséges, hogy hirdetve legyen még mielőtt a kegyelem ideje lejár. Ezen ítélet azonos a szentség megtisztításával és a 2300 este és reggel lefolytával, t. i. a hetedik hónap tizedik napján — 1844. október 22-én kezdődött meg. (Lásd Dán. 8, 14.)

5. Váratlanul, észrevehetetlenül, mint a tolvaj az éjtszakán, eljő a döntő pillanat, amelyben minden ember sorsa el lesz döntve örökre . . . . Mikor a kereskedő nagy haszonlesésekre tervez, midőn a fényességnek és divatnak hódoló világ minden dicsőséggel feldíszíti magát, akkor jöhet el az ítélő bíró ezen ítéletet kimondani: »Mégmértettétől és híjjával találtattál.«

váltó? Mi van az ő fején? Mi van ő kezében? 14. vers.

10. Mit mondott azon angyal, a kijött a templomból? 15. 16. vers.

11. Mi az aratás? Máté 13, 30. 3.

12. Mit mondott azon angyal, kin hatalma volt a tűzen? Jelen. 14, 18.

13. Hová vettetnek a gonoszok? Jelen. 19, 20.

14. Hol láttatnak a diadalmasok? Jelen. 15, 2. 3.

### Megjegyzések.

1. Az Úr megmutatta nekem, hogy igen kevesen vannak a gyülekezetekben akik ismerik a három angyal üzenetét (Jelen. 14, 6–12.) (White E. G., Gospel Worker 299.)

Az ítéletről szóló üzenet, valamint második angyal üzenete az idő vége lesznek hirdetve. Ezen két üzenet kapcsolódik a harmadik angyal üzenetéhez is, és úgy ezek mint hármas üzenet hangoztatnak a kegyelemidő végéig.

2. A harmadik angyal üzenete, miután az első és második után következik, szintén a világ minden részében hangoztatva.

3. Akármilyen görög szótárból is határozható ezen tény, hogy ama szavak »mind örökkön örökké«, nem »végnélküli időtartamot« jelentenek. Hasonlítsd össze 2. Mózes 21, 6 és Jób 3, 14. 18.

Jelen. 20, 13. 14. verséből láthatjuk, hogy a gonoszok büntetésének is vége lesz. Mal. 4, 1. 3. A magasság szentek elfoglalják az egész területet e földön, miután meg lett tisztítva tűz által. 2. Péter 3, 7. 10. 13; Ésaiás 35. rész.

4. Az Úr nagy dolgokat fog művelni az ő népe által az utolsó időben. Az ő szent munkája nagy hatalommal fog végre menni. Az Úr szolgálói félelem nélkül és isteni erővel fognak síelni helyről helyre és úgy minden lélek mentve lesz mentve az igazság által.

5. lecke. — 1905. február 4-ére.

## Az utolsó intés.

### Kérdések.

1. Minő üzenetről szól a Jelenések 14, 9. verse? Milyen módon adatik azon üzenet? Ki ellen hozatik fel az intés? Lásd az 1. megjegyzést.

2. Mikor adatott a harmadik angyal üzenete? — Mindjárt a második angyal üzenete után 1844-ben.

3. Szükséges-e, hogy a világ minden részében hallják ezen üzenetet? Lásd a 2. megjegyzést.

4. Melyik hatalmat példázza a fenevad? Micsoda a fenevad képe? Mi lehet a fenevad bélyege? Lásd a 3. és 4. leckét.

5. Mi lesz azok büntetése, akik a fenevadat és annak képét imádják és bélyegét felveszik? Jelen. 14, 9–11.

6. Ezzel szemben mi mondatik az Úr népéről? Kinek parancsolatait tartják meg azok? Mi mondatik hitükről? Jelen. 14, 12; 12, 17.

7. Melyik angyal egyesíti hangját a harmadik angyal szólásával? Jelen. 18, 1. Lásd a 4. megjegyzést.

8. Mit mond a szózat az égből? Jelen. 14, 13.

9. Minő nagy esemény következik ezen üzenet hirdetésére? Min ül a Meg-

6. lecke. — 1905. február 11-ére.

## Az utolsó csapások.

### Kérdések.

1. Minő fenyegetést tartalmaz a harmadik angyal üzenete? Jelen. 14, 11. Kikre száll az Úr haragja?

2. Mivel végeztetik be az Isten haragja? Jelen. 15, 1.

3. Minő ítéletet mond ki az Úr közvetlen az ő eljövetele előtt? Jelen. 22, 11.

4. Minő szomorú állapotban hagyatnak a föld lakói, miután az Úr az ő szentlelkét örökre elvonja? Ámos 8, 11, 12.

5. Lesz-e még közbenjáró a világ népe részére, mikor az Úr kiönti a hét utolsó csapást? Jelen. 15, 8. Lásd az 1. megjegyzést.

6. Honnan jönnek azon angyalok, akik a hét utolsó csapást kitölti a földre? Jelen. 15, 5, 6.

7. Mit mond a Jelen. 16, 2. verse az első csapásról? Különösen kik fognak szenvedni ezen csapás alatt?

8. Hová töltötte ki a második angyal az ő poharát? 3. vers.

9. Mi mondatik a harmadik csapás kitöltéséről? 4. vers.

10. Minő szavakat hallott azután a proféta? Mit mondtak az angyalok? 5-7. vers.

11. Mi történik a negyedik csapás kitöltésénél? 8, 9. vers. Miből láthatjuk, hogy a gonoszoknak még most sincsen hajlandósága a megtérésre?

12. Mi következik az ötödik csapás kitöltése után? Minő befolyása volt annak a fenevad székére? 10. vers.

13. Hová töltötte ki a hatodik angyal az ő poharát? 12. vers.

14. Melyik népet példázza a nagy Eufrátes folyó vize? Jelen. 9, 14. Lásd a 2. megjegyzést.

15. Hol gyűltek össze a világ népei ezen időben? Jelen. 16, 13-16; Jóel 3, 14-21.

16. Mi történik akkor? Jelen. 16, 17-21; Jób 38, 22, 23. Lásd a 3. megjegyzést. Mit mondott a nagy hang, mely a királyi széktől eredt? Jelen. 16, 17.

17. Mi következett arra? 18-20. vers; Jóel 3, 21.

17. Minő szavakkal biztosítja az Úr az ő népét a küzdelem idejében? Zsolt. 91, 1-11.

#### Megjegyzések.

1. Míg Krisztus a mennyei szentségben szolgál, addig lehetetlen, hogy a hét csapás kitöltve legyen. De ha ott elvégzi az ő szolgálatát és a szentségből

kilép, akkor Isten haragja egyszerre kitör a gonoszokra, akik addig a kegyelmet gúnyal maguktól elutasították. Azon rettenetes időben, midőn Jézus leteszi a főpapi ruháját, a szentek közbenjáró nélkül állanak a mindenható Isten előtt. Az utolsó könny a bűnösért hullott, az utolsó ima annak megtéréséért elhangzott. Krisztus meghívó szava többé nem halatszik, mert vége van a kegyelem napjának. »A csapások nem a föld minden népére lesznek kitöltve, mert ha úgy lenne, akkor nem maradna élő lény.«

2. A török hatalmat példázza az Eufrátes folyó. (Lásd Jelen. 9, 14.) Ezen csapás ideje alatt a török hatalom a szó szoros értelmében ki fog száradni.

3. Az európai földről elűzött török Jeruzsálem városát főszékhelyévé teszi, és ott a Jósafát völgyén megtörténik ama rettenetes armageddoni csata. Már most is észrevehető, hogy a világ népei készülnek ama nagy nap viadalára. (Dán. 12, 1. 2.) Erre következik a hetedik és utolsó csapás, amely minden gonosznak véget vet.

7. lecke. — 1905. február 18-ára.

#### Babilon.

##### Megjegyzés.

A Jelenések 18. része az Úr népének meneküléséről szól, amely majd akkor következik be, midőn a keresztyén világ a három angyal üzenetét visszautasította. Ezen figyelmeztetés »fussatok ki Babiloniából én népem«, a legutolsó intó szó lesz az emberekhez, mert ezzel befejeződik az evangélium munkája a földön. Miután a névleges keresztyének minden lelki világosságot visszautasítottak, és a »hamisságnak minden álnokságának alávetik magukat«, akkor »bocsátja az Isten reájok a tévelygésnek erejét, hogy higyenek a hazugságnak. Ezzel eljő amaz idő, amelyben az Úr kivezeti az ő népét a hitetlenek közül.«

#### Kérdések.

1. Ki jött Jánoshoz és mit mondott? Jelen. 17, 1. 2.

2. Mit mutatott az angyal Jánosnak? 3. 4. vers.

3. Milyen neve volt annak az asszonyoknak? 5. vers. Lásd az 1. megjegyzést.

4. Mi történt Babiloniával, mintán az ítéletről szóló üzenetet olvastad? Jelen. 14, 8.

5. Minő kikerülhetetlen következménye van a lelki világosság megvetésének? János 12, 35.

6. Mily rettenetes lesz a hittől való elszakadás? Jelen. 18, 2. 5. 24.

7. Van-e most is egy maradéka az Úr népének a lelki Babilonban? Jelen. 18, 4.

8. Mi mondatik nekik a mennyből jövő szózat által? Jelen. 18, 4. Miért szólíttatnak fel az elesett Babilon elhagyására. Lásd a 2. megjegyzést.

9. Mi felett lesznek a Babilonból menekülő hívők egy értelemben? Jelen. 14, 12; 12, 17.

10. Minő büntetéssel büntetettik meg Babilon? Jelen. 18, 6. 8. Lásd Ésaías 47, 1-5.

11. Tudja-e Babilon, hogy meg lesz büntetve? Azt mondja: »Semmi keserűséget nem látok soha.« Jelen. 18, 7.

12. Minő képletet ad az angyal Babilon leomlásáról? Jelen. 18, 21. Van-e még kilátása a végleges pusztulástól megmenekülni?

13. Kik siratják őt? Miért? Milyen árukról van szó? 12-14. vers.

14. Minő befolyása van a város leomlásának a földön lakó királyokra? Jelen. 18, 9-11.

15. Mit mondanak azok, kik meggazdagodtak tőle? Jelen. 18, 15. 16.

16. Mit tesznek és mit mondanak a hajó mesterek és a hajókban járó sokaságok és evezők? 17-19. vers. Lásd a 3. megjegyzést.

17. Mi mondatik az apostoloknak és profétáknak? 20. vers.

### Megjegyzések.

1. Ama jogtalan összekötetés, mely az egyház és a világi hatalmak között létezik, példázva van az asszony (az egyház) által, és a fenevad (a világi hatalom) által. A római egyház óriási szervezetében és a világi hatalmakkal való összekötetésben láthatjuk annak az evangélium elleni alapnak legtökéletesebb

példáját. Az egyháznak nem szabad a állammal összekötetésben lenni. Krisztus mondá: »Adjátok Istennek ami az Isten és a császárnak ami az övé.« Minde más egyéb felfogás Babilonba vezet.

2. Vannak még Babilonban lelkek kik az Úr népe között számíttatnak. Minden egyházban vannak lelkek, »ki nyögnek és bánattal kiáltanak mindezekért az utálatosságokért, melyek cselekednek annak közötte.« (Ezék 9, 4.) Ezek kedvesek az Úr előtt, mikor a gonoszság minden hatalmra készül a kitörésre, akkor hirtelen jó az Úrnak hívó szava: »Fussatok ki Babilonból én népem.« Akkor az Úr sugárzó arccal és teljes odaadással szólni nekik helyről helyre az üzenetet adja, amelyre a külön-külön felekezetek közönsége szétzört lelkek épp úgy fognak menekülni, mint Lót Sódomból, midőn az város elpusztult.

3. Akkor jajgatnak és sírnak a hitetlenek, mert vége van kereskedésüknek és az összegyűjtött kincsekkel nem tudják az örök életet megszerezni. Akkor beteljesedik Ésaías profétának jóvendőlése, aki úgy szól: »Elrejtik a kincsüket a kősziklák barlangjaiba és a vakond lyukaiba.« (Ésaías 2, 17-21.) Mily igaz az éppen most, amit ugyanaz a proféta 3. része 10. és 11. verseiben mond!

8. lecke. — 1905. február 25-ére.

## A diadalének és a menyegző.

### Kérdések.

1. Mily diadaléneket hallott a proféta azon események után, melyeket az utolsó leckénkben megtekintettük? Hol énekeltek? Kiről énekeltek? Mit mondtak az éneklők? Jelen. 19, 1-4.

2. Minő szózat hallatszott azután székéből? 5. vers.

3. Mi mondatott a parancsra? 6. vers. Lásd az 1. megjegyzést.

4. Mi indíthatja az embert arra, hogy Istent dicsőítse és felmagasztalja? 7. vers.

5. Mit kell értenünk e szó mentén asszony alatt? Jelen. 21, 9-10; Gal. 4, 26, 27.

6. Mivel van a menyasszony felruházva? Jelen. 19, 8.
7. Hol van Jézus most? Luk. 19, 11. 12. Mikor fog ismét eljönni? 15. vers.
8. Minő intés adatik a várakozó gyülekezetnek? Luk. 12, 35, 36.
9. Kik hívtak meg a menyegzőre? Luk. 14, 15-23. Mit esolekedtek sokan a meghívottak közül? Elfogadtatott-e az ő mentetetődzésük?
10. Mi mondatik azokról, kik a bárány menyegzőjére hivatalosak? Ki fog akkor szolgálni? Luk. 12, 37. Melyik ígéret fog akkor beteljesülni? Jelen. 19, 9; Máté 26, 27-29. Meg vagy te is híva ezen menyegzőre? Elfogadtad-e a meghívást? Ott leszel-e te is? Lásd a 2. megjegyzést.

11. Minő ruhát hordanak ott a szentek? Jelen. 19, 8.

12. Mit talált a király, midőn bement a vendégeit megtekinteni? Máté 22, 11. Tudta-e magát mentetettül? 12. vers.

13. Kinek szavai ezek? Jelen. 19, 9.

14. Minő hatása volt ezen dicsőséges jelenetnek az agg profétára? Jelen. 19, 10. (első része). Lásd a 3. megjegyzést.

15. Elfogadtad-e az angyal a hódolatot? Mit mondott?

16. Mi a »Jézusnak bizonyágtétele«? 10. vers.

### Megjegyzések.

1. Valószínűleg Krisztus az, aki a székről beszél. Ő minden tapasztalatot átélt, melyeken a megváltottaknak át kell menniök és szintén az ellenség legerősebb támadásának ellentállott. Ő még mindig »az embernek fia«. Ő a mi természetünket vette fel, »hogy a halál által elrontaná azt, akinél a halálnak birodalma vala«. Krisztus még most is a kereszt jeleit hordozza az ő testén. Most a legnagyobb örömmel látja fájdalmainak és lelki kínjainak gyümölcsét és ezáltal megelégedett. (Ésaiás 53, 11). Ő felkéri a megváltott sereget az éneklésre, és ez megfelel a kérelmének egy hálaénekkal, amely annakelőtte soha a mennyben nem hallatszott.

2. Majd nemsokára a Megváltó meghívja az ő népeit, mondván: »Jöjjetek el Atyámnak áldottjai, jöjjetek a vacso-

rára.« Az ő hívó szavának engedelmeskedik a megváltott sereg és bevonul a szent városba, ahol leülnek a hosszú asztal mellé, hogy a bárányal a vacsorát élvezzék.

3. Midőn János ezen diadaléneket hallotta és a mennyei lakodalom dicsőségét látta, úgyannyira elragadtatott, hogy Gábrriel angyal lábaihoz vetette magát, hogy őt imádjá. Ha már a látásnak oly nagy dicsősége volt, mennyivel nagyobb dicsősége lehet a valóságnak! (1. Kor. 2, 9.)

9. lecke. — 1905. március 4-ére.

## A királynak visszatérése.

### Kérdések.

1. Milyen kívánsága és kérése van Megváltónknak? Ján. 17, 24.

2. Minő ígéretet tett Krisztus Urunk, mielőtt a földet elhagyta, az ő visszajövetelére nézve? Miért ment el innen? Mikor fog visszajönni? Milyen célból? Ján. 14, 1-3.

3. Kik látják meg, midőn eljő? Jelen. 1, 7; Máté 24, 27. Lásd az 1. megjegyzést.

4. Miként jő el a Megváltó? Ap. esol. 1, 9-11.

5. Mit mond Lukács Megváltónk eljövetelének dicsőségéről? Luk. 9, 26.

6. Miképpen látta azt János látásában Patmos szigetén? Jelen. 19, 11. Lásd a 2. megjegyzést.

7. Mi mondatik ama királyról? Tudta-e valaki az ő nevét? Mit hordozott az ő fején? 11. 12. vers.

8. Minő ruhája volt? 13. vers.

9. Milyen név van az ő ruháján és tomponán írva? 16. vers. Lásd a 3. megjegyzést.

10. Kik fognak ő vele eljönni? 14. vers. Lásd a 4. megjegyzést.

11. Mivel lesznek a népek megverve? 15. vers.

12. Minő rettenetes látásról szól a 17. és 18. vers? Lásd még Ezékiel 39, 17-20 és az 5. megjegyzést.

13. Milyen állást foglalnak el a földi királyok, midőn a mennyei király megjelenendik? Jelen. 19, 19.

14. Mi történik akkor az elesett földi hatalmasságokkal? 20. vers.

15. Minden istentelen megölettetik-e? 21. vers. Jer. 4, 23-25. Lásd a 6. megjegyzést.

### Megjegyzések.

1. Két általános feltámadásról szól az Isten igéje: (1.) az igazok feltámadásáról, midőn Krisztus eljő dicsőséggel (1. Kor. 15, 22, 23; 1. Thess. 4, 15, 16; Luk. 14, 14), és (2.) a gonoszok feltámadásáról, ezer évvel az előbb említett feltámadás után. (Jelen. 20, 5.) Ezenkívül pedig a biblia egy részletes vagy egyes feltámadásról is szól. (Dán. 12, 1, 2; Jelen. 1, 7.) E részletes feltámadásban részt vesznek némely igazak és némely elhalt gonoszok, hogy szemtanúi legyenek Krisztus második eljövételének. Némelyek, kik Krisztus megfeszítésében főszereplők voltak, azért fognak feltámasztatni, hogy lássák eljönni azt, akit akkor kigúnyoltak és által szegeztek. A Megváltó azt mondta az istentelen Kajafásnak megalázkodásának órájában, hogy ő is egy lesz azok közül. Lásd Máté 26, 64. . . . Mindazok, akik a harmadik angyal üzenete idejében meghaltak, a sírből megdicsőítve előjönnek, hogy azokkal egyesüljenek, akik az Isten parancsait megtartották.

2. Hasonlítsd össze a 19. rész 11. versét a Jelen. 6, 2. versével. Ana képlet az evangélium diadalát jelentette. A 19, 11. versben pedig látta János az evangélium fejedelmét eljönni, hogy azon területet foglalja el, ahol oly sokáig uralkodott a bűn. Eljő, hogy örökre foglalja el az országot a megváltottak részére.

3. Nem volna ez nagy felmagasztalás, hogyha az emberek valakit királlyá tennének a föld királyai fölött. Ha Ádám nem vétkezett volna, akkor ő ennek a földnek királya maradt volna, úgymint a többi planétokon és bolygó csillagokon uralkodó fejedelmek és hatalmasok (Kol. 1, 14-17; Jób 38, 7), akik a próbát kiállottak és nem vétkeztek mint Ádám. Mindazok fölött, áll Krisztus, a világegyetemben uralkodó királyoknak királya.

4. Krisztus megjelenése valóban egy »dicsőséges« les. Tit. 2, 13.

5. Figyelemre méltó a különbség 19, 9 említett »bárány menyegzőjének vacsorája« és a 17. és 18. versben említett Istennek nagy vacsorája között. Az egyik Üdvözítőnk ígérétének beteljesedése, amelyet az ő benne hívóinak adott. (Máté 26, 29.) A másik pedig az engedetleneknek vége.

6. Az Úr népe akkor az üvegtenyeggel mellett áll, a gonoszok ellenben a lovag ülőnek fegyverével megölettetnek. A szentírás két szőlőtökének gyümöleséről (Ján. 15, 1-4; Jelen. 14, 8), két vacsoráról (Jelen. 19, 9, 17, 18) és két feltámadásról (Jelen. 20, 4-6) szól. Most tehát melyiket akarjuk választani a kettő közül?

10. lecke. — 1905. március 11-ére.

### Sátán megkötetik.

#### Kérdések.

1. Kit látott a proféta a mennyből leszállani? Mi volt annak kezében? Jelen. 20, 1. Lásd az 1. megjegyzést.

2. Kit fogott meg az angyal? Mennyi időre lett a Sátán megkötve? 2. vers. Lásd a 2. megjegyzést.

3. Azután hová lett vetve a Sátán? Mennyi ideig nem fogja elhithetni a népet? Mi következik azután? Sokáig fogja ama szabadságot élvezni? 3. vers. Lásd a 3. megjegyzést.

4. Minő nagy esemény következik midőn Krisztus dicsőségben megjelenik? 1. Thess. 4, 16, 17; Ján. 5, 28, 29.

5. Kiknek feltámadása az? Csak az igazok feltámadása az — mert a gonoszok feltámadása ezer évvel később történik. Jelen. 20, 6.

6. Minő változáson mennek át akkor az élő igazok és szentek? 1. Kor. 15, 51-54.

7. Mi történik akkor, miután olvastoztatnak? 1. Thess. 4, 17.

8. Hol láttatnak meg azután? Jelen. 20, 4.

9. Kiket ítélnék meg az ezer év lefolyása alatt? 1. Kor. 6, 2, 3; Máté 19, 28. Lásd a 1. megjegyzést.

10. Mi történik az élő gonoszokkal Krisztus dicsőséges eljövételénél? 2. Thess. 2, 7-9.

11. Minő állapotba hozatik a föld az ő eljövetelel? Jerom. 1, 23-27. Lásd az 5. megjegyzést.

12. Mi történik az ezer év lejárata után? Kinek lesz része az első feltámasztásban? Kik lesznek a második feltámasztásban? Mennyi idő lesz a két feltámasztás között? Jelen. 20, 5, 6.

13. Mi fog ezer év után leszállni a mennyből? Jelen. 21, 2.

14. Minő befolyással lesz Sátánra a gonoszok feltámasztása? Jelen. 20, 7. A gonoszok feltámasztása véget vet tétlenségének, mert lesznek megint emberek, kik között folytathatja öröki munkáját. Jelen. 20, 7.

15. Mit cselekszik azután? Milyen nagy lesz az ő alattvalóinak száma? Milyen célból gyűjti össze azokat? Jelen. 20, 8.

16. Hová mennek azután? Hogyan neveztetik meg ama tábor? Miáltal lesznek Sátán és az ő seregei elpusztítva? Jelen. 20, 9. Lásd a 6. megjegyzést.

17. Ki részére készítették a kén-tónek tava? Máté 25, 41.

18. Milyen tökéletes lesz a gonoszok elpusztulása? Mal. 4, 1, 3; Zsolt 37, 10; 104, 35; 21, 10; Ézsaiás 33, 11, 12; Filip. 3, 19.

19. Lesz-e még azután bűn? Jelen. 2, 3; Nahum 1, 9, 10.

20. Minő befolyása lesz a gonoszokat méasztó tűznek a földre? 2. Péter 3, 10-13.

**Megjegyzések.**

1. A Jelen. 20, 1-ben használt szó mélység azonos az 1. Móz. 1, 2-ben előforduló mélység szóval. Mind a kettő a földre vonatkozik, az egyik a föld állapotját mondja a teremtés előtt, a másik pedig a föld állapotjáról szól, midőn az Úr az ő eljövetele által az egész földet pusztává teszi.

2. A földi szentség tisztításánál a főpáncél bűnei át lettek helyezve a főpapról a szentségről a bűnbakra, akit azután a pusztába elbocsátottak. Ilyen módon az ítélet ideje után az Isten gyermekeinek bűnei a mennyi főpapunkról át lesznek helyezve Sátánra, aki azután az elpusztított földön bolyongani fog ezer esztendőig.

3. Lucifer az ő vétkei miatt ki lett

üzve a mennyből. Lásd Luk. 10, 18. Midőn Jézus a keresztfán meghalt, akkor a Sátán újból ki lett üzve a mennyből. (János 12, 31.) A második Ádám azon helyet foglalta el, amelyet az első Ádám elveszített. Minden szentek az Úr eljövetelel a földről elragadtatnak, az élő gonoszok pedig mind meghalnak és úgy nem lesz senki a földön. Ennélfogva a Sátán tétlenségre van ítélve ezer esztendőig. Ezen idő alatt alkalma lesz, pusztító munkája fölött gondolkodni, amelyet oly sokáig folytatott és amelynek azután szörnyű vége lesz.

4. Ezen ítéletnél nem lesz elhatározva, hogy kik lesznek a gonoszok ítéletében, hanem minden gonosznak büntetése ki lesz szabva. Lásd Máté 10, 15; 11, 24; Márk. 6, 11. Minden ember, aki ezen ítélet idejében ítéltetik meg, büntetve lesz az ő cselekedetei szerint. Préd. 12, 16. Akkor a titkos dolgok is napvilágra jönnek.

5. Az utolsó napnak rettenetes eseményei által a föld valóságos pusztává válik, melyek után a Sátánnak és az ő angyalainak lakhelye lesz. Akkor látja engedetlenségének következményét és ezer esztendőig fogja az átok gyümölcsét élvezni. Innen nem lesz neki megengedve más planétákra átmenni, azokat a lényeket megcsalni, akik a bünt nem ismerik.

6. Mikor pedig az ezer év lefolytával a sok millió gonosz feltámad, akkor tétlenségéből fel van oldva a Sátán, aki azonnal újból kezdi az ő munkáját. Egybe gyűjti a nagy viadalra az ő alattvalóit és körüveszi a szent várost. Akkor találkozik az Ádám családjának minden tagja. Ott fog állni a két sereg egymással szemben. Melyik seregnél fogunk mi azután állni? Most vagyon az idő, most lehet választani.

11. lecke. — 1905. március 18-ára.

**Az új föld.**

**Kérdések.**

1. Mit látott János a gonoszok elpusztítása után? Mi mondatik a tenger-ről? Jelen. 21, 1.

2. Az ő testamentumban melyik profétának volt látása az új égről és földről? Ésaías 65, 17.

3. Mennyit újít meg az Úr? Minő parancs adatott a profétának? Jelen. 21, 5.

4. Minő vigasztaló ígéretet adott a Megváltó az alázatos lelkűeknek? Máté 5, 5.

5. Mikor fog amaz ígéret megteljesedni? Zsolt. 37, 10. 11. 34.

6. Mi végett teremtetett e föld? Ésaías 45, 18. Lásd az 1. megjegyzést.

7. Kinek adatott a földön való uralkodás a világ teremtése után? 1. Móz. 1, 26. 28; Zsolt. 8, 5-7.

8. Kik veszik el az országot? Dán. 7, 18. 27.

9. Miáltal tisztul meg a föld? 2. Péter 3, 10-13.

10. Lesz-e még azután látható a bűnnek nyoma? Jelen. 22, 3. Lásd a 2. megjegyzést.

11. Mit mond a proféta az új földön való viszonyokról? Ésaías 65, 21. 22. Lásd a 3. megjegyzést.

12. Lesz-e még ott nyomorúság és fájdalom? Jelen. 21, 4.

13. Minő sors vár az istentelenekre? Jelen. 21, 8.

14. Mi mondatik Isten imadásáról? Ésaías 66, 22. 23.

15. Hol lesz Isten trónja? Jelen. 21, 3. Lásd a 4. megjegyzést.

16. Mi a győzedelmeseknek jutalma? Jelen. 21, 7.

17. Ki adta mindezen ígéreteket? Jelen. 22, 16.

18. Képes-e az Úr mindezt megteljesíteni? Róm. 4, 20. 21; Jerem. 32, 17.

### Megjegyzések.

1. Hogyha ezen a földön nem laknának élő lények, akkor hiába lett volna annak teremtése. Ugyanezt mondhatjuk a számtalan bolygó csillagról, melyeket Isten az ő nagy egyetemében elhelyezett. Ez a mi földünk azonban amaz »elvesztett juh«, a világegyetem földjei közül az egyetlen a bűn által megterhelt és megátkozott planéta. Jézus azért jött el, hogy az elveszettet felkeresse és a nyájhoz visszavezesse. A valtság tervének célja az Ádám által elveszített uralko-

dásának visszanyerése. A megváltó emberiség lakhelye az új föld lesz.

2. Az istenteleneknek büntetése nem lesz vég nélkül. Nem lesz helye a bűnnek az új földön. A bűn következménye is eltöröltetnek a föld színéről. Az egyetlen emlékei a bűnnek a Megváltó kezeiben és oldalán levő begyógyult sebek, melyek mindig meg fognak maradni.

3. Minden vissza fog térni a bűn nélküli állapotba. Úgy lesz mint volt bűnbeesés előtt. Lesz foglalkozásuk embereknek, de nem fárasztó. Akkor élet gyönyörűség lesz.

4. Ésaías proféta szól a földnéljes átváltozásáról az ő könyvének 35. részében. A mi földünk nem csak meg lesz váltva a bűntől, hanem azután igen magas állást fog elfoglalni. Az »első sötét pont az Isten dicsőséges teremtésében, ahol a bűn oly sokáig pusztító tiszteletre lesz felemelve. Itt, ahol Isten fia mint ember járt, ahol a dicsőség királya szenvedett — itt »mint minden megújult, lesz az Istennek lakóháza az emberek között. Akkor ők is az ő népei lesznek és az Isten az ő Istenük és velük lesznek.«

12. lecke. — 1905. március 25-ére

## Az örökkévaló város.

### Kérdések.

1. Mit akart az angyal Jánosnak mutatni? Jelen. 21, 9.

2. Hová vitte az angyal azután? Mit látott? 10. vers.

3. Honnan látta János a szent várost leszállani? Miképpen volt felékesítve? Zak. 14, 4. 5.

4. Mi mondatik ezen város dicsőségéről? Jelen. 21, 11.

5. Mit mond a 16. vers e városról? 15. 16. vers.

6. Miből van építve e város? 18. vers.

7. Miből készítettett a kerítés? 18. vers.

8. Hány fundamentuma van a városnak? Kiknek nevei vannak ráírva? 14. vers.

9. Mivel vannak a város fundamentumai megékesítve? 19. 20. vers.



10. Hány kapuja van a városnak? Kiknek nevei vannak azokra felírva? 12. vers. Kik állottak a kapukban? Bezáródnak ezen kapuk valamikor? 25. vers.
11. Miből valók a kapuk? 21. vers.
12. Mi mondatik a város piacáról? 21. vers.
13. Mi nélkül nem szűkölködik a város? 23. vers. Lásd még a 22. rész 5 versét és az 1. megjegyzést.
14. Kik járnak annak világánál? Jelen. 21, 24. 26. Lásd a 2. megjegyzést.
15. Lesz-e ott templom? 22. vers. Lásd a 3. megjegyzést.
16. Mi jön ki Isten és a bárány székétől? Jelen. 22, 1.
17. Hol találtatik az élet fája? 2. vers. Lásd a 4. megjegyzést.
18. Kik nem mehetnek be ezen szent városba? Jelen. 21, 27; 22, 15.
19. Kinek fog szabadságában állani ama városnak kapuin bemenni? Jelen. 22, 14.
20. Minő befolyást gyakoroltak ezen dicső látományok a profétára? 8. 9. vers. Lásd az 5. megjegyzést.

**Megjegyzések.**

1. Eme város dicsősége és fényessége az Úr lesz és nem is lesz szükség e városban a nap és hold világára. Ap. csel. 12, 7. A nap és a hold még akkor is lesz, de csak az új föld többi részeinek világitására. Lásd Ésaías 30, 26.
2. A 24. és 25. versek az alapige szerint inkább úgy hangzanak: 24. »És a „nemzetek“ közül akik megtartatnak«; 25. »És a „nemzeteknek“ dicsőségek és tisztességek abba vitetik.« Ama szó pogányok nincs meg az alapigében.
3. Nem mondatik, hogy az új földön nem lesz templom, hanem hogy »*in városban*« János »nem látott templomot«. A Jelen. 7, 15 szerint valószínűleg lesz templom az új földön.
4. Lásd Ésaías 35. részét.
5. Az új föld dicsőségétől elragadtatva, az Úr profétája újból (Jelen. 19, 10; Jelen. 22, 8. 9) leborult, hogy a szolgáló angyalt imádjja. Az angyal pedig nem engedte meg. Azután azon biztosítást adott, hogy ő az Úr népének szolgatársa és hogy ő is megtartja e könyvnek beszédeit.

**Negyedévi kimutatás a magyar missiói területről**

1904. július 1-től szeptember 30-ig.

Helységek	Tagok száma	Felvét.		Dezsma		Elsőnap adom.		Imanapi adom.		Szombati iskola			Vall. irat. egyt.		
		Kereszt.	Szav.	K	f.	K	f.	K	f.	Tagok száma	K	f.	Közműt.	K	f.
Arad . . . . .	40		2	21	39					38					
Békés-Csaba . . . . .	14	4		110	83					19	5	92			
Brassó . . . . .	8			31	—	7	46			6	10	92	3		
Budapest . . . . .	24			168	28					30	24	24			
Fogarás-Diőr. . . . .	26			69	94	3	56			25	15	64			
Kolozsvár . . . . .	35	1		168	—	4	30			22	18	76	6	6	—
Nagyselyk . . . . .	7			54	—	1	50			10	3	—		12	—
Nagyszében . . . . .	9		1	147	34	2	50			10	11	66			
Nagyvárad . . . . .	8	1		67	24					8	1	64		12	—
Pozsony . . . . .	5	4								5					
Szegsvár . . . . .	12			39	19					12	10	10	5	6	44
Temesvár . . . . .	6			63	97	1	60			6	8	79			
Vista . . . . .	28			45	70					27	9	09			
<b>Összesen</b>	<b>222</b>	<b>10</b>	<b>3</b>	<b>981</b>	<b>88</b>	<b>20</b>	<b>92</b>			<b>218</b>	<b>119</b>	<b>76</b>	<b>14</b>	<b>36</b>	<b>44</b>

— 31 —

## Bibliai bizonyítások.

### A spiritizmus.

A spiritizmus a terjesztői és hívei szerint a meghaltak szellemivel való érintkezés, valóságos azonban az öröggel való emberlét és az ő anyjaival való barátkozás.

1. A régi idők spiritizmusa. 1. Móz. 3, 4; 2. Móz. 22, 18; 3. Móz. 19, 31; 20, 27; 5. Móz. 18, 9-12; 1. Sámuel 28, 6-10; 1. Kír. 22, 20-23; 2. Kír. 23, 24; 1. Kron. 10, 13; Ésaías 19, 3; Máté 4, 24; 8, 26-34; 9, 32, 33; 10, 1; 12, 22, 43-45; 15, 22-28; 17, 14-18; Ap. csel. 5, 16; 16, 16-18; 19, 11-17; Eféz. 6, 12; 2. Péter 2, 1.

2. Az újkor spiritizmusát a proféták megjövendölték mint az idő jelét. Ésaías 8, 19, 20; Máté 24, 23, 24; 2. Thess. 2, 9-12; 1. Tim. 4, 1; 2. Tim. 3, 6, 7; Jelen. 13, 11-14; 16, 13, 14; 18, 2.

### A halottak feltámadása.

A halottak feltámadását már az ő testamentum is tanítja. V. ö. Zsid. 11, 17-19; Márk 12, 26; és v. ö. 2. Móz. 3, 6; Jób 14, 14; 19, 25, 26; Zsolt. 17, 15; 71, 20, 21; Ésaías 26, 19; Jer. 31, 15, 16; Ezék. 37, 1-14; Hozs. 13, 14; Dán. 12, 2.

2. Az új testamentumban tanítatik. Máté 22, 23-30; János 6, 39, 40, 44, 54; 11, 24, 25; Ap. csel. 4, 2; 17, 31, 32; 23, 6-8; 26, 6-8; Róm. 8, 11; 1. Kor. 6, 14; 15, 12-18, 51-55; 2. Kor. 4, 14; Filip. 3, 10, 11; 1. Thess. 4, 13-17.

3. Két általános feltámadás lesz, először az igazoké, azután az istenteleneké. János 5, 28, 29; Luk. 14, 14; Ap. csel. 24, 15; 1. Kor. 15, 23; Zsid. 11, 35; 1. Thess. 4, 16.

4. Ezer évi időköz fogja ezt a két feltámadást egymástól olvasztani. Jelen. 20, 4-9.

## Egészség és mértékletesség.

### A friss levegő Isten ajándéka.

\*Formálta vala pedig az Úr Isten az embert a földnek porából és lehelletével az életet.

Élő lehelet által tart Isten benn és minden egyes teremtményét. Más is mondotta: »Hogy míg az én leheletem él és az Istennek lelke az én orromban.« (Jób 27, 3.) Az ember minden lehelésével az Istennek veszi fel. Legyünk miundekeztél hajtosak. Mikor elveszed azoknak lehelletüket (alapíge szerint: leheletüket) elfakoznak és földdé lesznek. Ebből látjuk, hogy a lehelet szükséges az élet fenntartására, mert a tüdőben a levegő által tisztítja meg az Isten tisztátalan vért, mely az elhaszorges mérges testszövetek által tisztátalant lett. Ez a tisztulási folyamat hasonlít a víz tisztításához.

Egy lassú tűzhöz hasonlóan a mi testünk belseje, mely által a tisztalanság lesz megemésztve, de a tűznek folytonosan szüksége van levegőre, éppen mint a mi tűzhelynek szénre. Ha meg lesz akadály a levegőjárás, mint felakasztásnál, a természeti tisztalanságok ahogyan megemésztődjenek, összegyűlnek a vérben, és ez a gyűlemény kevés alatt ártalmatlanságot és a halált idézik. Nemcsak a szentírás tulajdonítja a lehelet jelentőségét, hanem ezt a szállást is látjuk, hogy nekünk folyton friss levegőt kell bevenni. A mi testünk táplálva lesz akkor is, ha 24 óráig csak kétszer eszünk, lélekedni több 15-ször kell minden percen, amíg élünk. Miféle levegőt lehetett az, az Isten az Ádám orrába lehellet? Nyos, hogy a legtisztább és legtöbbször lehetett. Isten azt akarta, Ádámnak teste ezen éjjel és nappal használta tiszta levegő által fenntartani. »Leheltezen, elaluszom és felkelek, az Úr oltalmaz engemet.« (Zsolt. 121.) Az Istennek lehellete az alvásban is tart minket.

E szerint Isten minden embernek tart addig, míg az ember engedelmeskodik Istennek. Ebből is mint más dolgokban hányunk a szeretetteljes mennyel Atyát által fenntartássalukkal. Mily sokféleképpen dályozhatjuk az Urat azon munkánkat, hogy az ő lehelete által vértisztításos. Meg zárhatjuk mellünket, hogy az ő lehelete által.

Amik, hogy nem tudunk szabadon lélegezni, és öltözötünk által megakadályozzuk a tüdő kiterjedését, és ami a legnagyobb mindennél, kizárjuk az Istentől a tiszta levegőnek befogását és megakadályozzuk a tisztátalan levegőt a mi szobáinkból. Éppen mikor a tél kezdődik, kezdnek a szobáiban minden nyúlást betönni, hogy a friss levegő be ne hatolhasson, és így tisztátalan, mérgeggel telt levegő benn marad a szobában.

Így rontják meg az emberi feltalalások által Isten szándékát, melyet megadt nekünk. Egy barátomtól halltam: »Alszol-e te éjtszaka kinyitva a ablaknál?« — »Nem, akkor belefutok valaki.« — Volt az ő felelete, hogy látjuk, éjtszaka kevesebb szobánkat van az Úrban mint nappal, hogy tarthat ő fenn bennünket az éjszaka, ha mi az élő lehelletet kizárjuk, melyet ő a mi alvásunkban való fenntartomány rendelt. Nem balgatagság-e, az Istenet kénytelen és azután be nem engedni? Ha áldását kérjük, akkor egész szobámmal alhatunk az ő oltalmaz alatt.

Mely szorint volna-e, ha mi vagyunk szükségesetlenül a tölveszünk kiadások? De ez egész más dolog, ha mi az ablakot kinyitjuk és a friss levegőt Isten áldását befogadjuk. Mily nagy szeretettel és irgalmassággal oltalmaz minden lehetőséget értünk, míg csak minden akadályozzák azon cselekedtet, melyet értünk tenni. Hábar Isten és kegyelme az Úr, késedelmes és türelmes, ki megtartja irgalmasságát az emberrel, aki megakadályozza. Egy ember csak igazien; elveszi a hamisítást, a vért, a bűnt; a bűnöst bűneitől nem hagyja, megátogatja a lelket, a bűnököt a fiakban, és a bűnösök harmad és negyediziglen.

(Luk. 6, 7.) A mi atyánk éjjel és nappal kizárták a friss levegőt és megakadályozták, a rossz szokásokat kinyitni. A rossz tett rajtuk látszik. Megakadályozzuk magunkat, hogy a friss levegő ártalmas, míg az nekünk élet. A Sűtőn a mi ösziánk által megakadályozzuk, a nekünk kizártatni. De az Isten kedvesen megakadályozza a bűnösöket és megakadályozza a bűnösöket.

tenni, amit egy szeretetteljes Atya az ő gyermekeinek tehet.

Éjjel és nappal igyekszik az Úr a tüdőbe bevett friss levegő által a mi vérünket megtisztítani. Az egyszerűen előra felhasznált levegő tisztalant lett, és nem lehet ismét felhasználni, míg az Isten meg nem tisztítja és el nem távolítja a mi testünkből bizonyos tisztalant. Ki lett számítva, hogy minden lélekedtetnél (vagy lehelletnél) körülbelül egy tonna levegő tisztalant és a lélekedtetre lehelletre használhatni válik. Ebből világosan mutatkozik, hogy azon népek között, akiknek a házukban kell hogy éljenek, nagyon is szükséges, hogy folytonosan tiszta és friss levegő folyjon be a ház kéregébe, a tisztalant levegőt kiengedni és friss levegőt beeresztetni.

Ezen okból szükséges, hogy folytonosan levegőváltás legyen.

A hőmérő 15° R. soha ne hágjon felül. Fázik valaki, akkor öltözzék melegben fel, mert nem sokáig lesz szükségére rá, mivel a test könnyen hozzászokik.

Ez pedig bizonyos, hogy sokkal jobb mintha mi Istent akadályozzuk a vérnek tisztításában, és azon hasonló szobáknak lakóitól az áldást megvonni. Nem a legnagyobb önzés-e ezt követni, hogy Istennek áldását mások sem nyarolják el, mert én igen hanyag vagyok meleget, mert én igen hanyag vagyok meleget öltözködni? Talán jó alkalmas példát nyújt nekünk egy rossz szőlőtetett imaház. Az emberek összegyűlnek és kéri Isten az ő áldását egy ott, ahol őt abban megakadályozták. Egy általában nem szokatlan dolog, egy olyan gyülekezést látni, hol a legtöbb ember a rossz levegő miatt szenved. Lehelte egy olyan gyülekezést az Isten szemelőtt más mint gonoszok? Minden kötelekés nélkül lehet arra tanúsítani az embert, hogy a friss levegőben éljen, és minél tovább követjük az Isten teztét, annál jobb lesz nekünk. Becsúljuk a mi Urunkat Istenünket, amennyiben Isten minden pillanokban az ő lehelletét adja.

## A gymornak mindent ki kell bírni!

Sem ló, ökör vagy akármilyen más állat e világon, egy csepp vizet sem iszik, ha nem szomjas. Az ember pedig ez esetben kivételt tesz. Pálinkát, bort, sört és más szeszes italt iszik, akkor is, mikor nem szomjas. Iszik szívességből, ha barátja kínálja, még akkor is, ha nincs szüksége reá. Iszik számtalan pohárköszöntésnél, iszik barátja kibéküléséért, iszik, hogy politikai előnyöket megnyerjen, iszik hídség végett, iszik melegség végett. Iszik, ha esik az eső vagy a hó, mert fél, hogy a nedvesség által meghűti magát. Iszik, hogy a túl-eröltetett idegeket lecsillapítsa és újból iszik, hogy jól alhasson. Iszik, mielőtt étkezik, hogy jó étvágya legyen; iszik az étkezés után, hogy a megemésztést elősegítse; iszik, mikor beteg, hogy egészséges legyen. Iszik, mikor aggodalomban van, és iszik, miután az aggodalom és szükség elmúlt. Iszik, ha szerenestlen-ség éri; iszik, ha elmúlt a baj. Iszik minden vig mulatságnál, és iszik — ha lehetséges — temetésnél is. Iszik, ha a halálfélelem körülveszi a rettenetes örökkévalósággal szemben. Ilyen utálatos szokásokat pedig minden joggal állatias-nak lehet nevezni, mert még az oktalan állat se adná magát ilyen életre. Mind-ezen eljárásnak rettenetes következményeiért, amelyek az ivásból származnak, inkább hajlandók vagyunk, ezen eljárást ürdöginek mondani, mert ez a géhenéből származik. (1. Kor. 6, 10.)

## A családi körben.

### A bűn kigyó, amellyel ne foglalkozunk.

Sok fiú és férfiu, kiknek most még erejük van, önmagukat megmenteni, a szeszes italok, dohányzás és rettenetes betegségek által meg fognak halni, ha nem igyekeznek, bűneiket megbánni és azokról mindenkorra lemondani.

Egy állatszeliítő előadást adott egy-  
kor kedvenceivel London városának egyik

való befolyása által csodálkozásba ejtette. A műsor utolsó pontjául egy óriási kigyót, mely 35 lábnyi hosszú volt, akart elővezetni. Azt két vagy három napos korában megvette és 25 éven át minden nap foglalkozott vele, úgy hogy gondolni lehetett, hogy az egész ártatlan és az ő befolyása alatt áll. Ő kis mászó-  
ból nagy szörnyeteggé látta felnőni.

A függöny felgördült és egy nagy indián erdő látszott. Több keleti bűvész mutatta művészetét. Sziszegő zaj hallatszik és egy óriási kigyó tekerődzik ki a cseplyéből. Megáll és fejét négy vagy öt lábnyira felemeli a földről. Szemei csillognak, egész teste rezeg. A másik oldalon egy ember lép ki a eserjéből. Szemeik találkoznak. A kigyó lerogy az ember előtt — az ember a győztes.

Az ő vezetése alatt a kigyó sok rémítő dolgot visz ki. Egy az ember által adott jelre lassan közeledik hozzá és elkezd nehéz tagjait teste köré gombolyítani. Mindig magasabbra felgombolyítja magát, míg az ember egészen be van takarva és csak a kigyó irtózatos feje magasan ki-nyúlik. Az ember felkiált és a nézők lelkesülten tapsolnak, de örömkialtásuk ajkaikon megszűnt. A szeliítő kiáltása halálkiáltás volt. A kigyó hideg síma tagjai utoljára tekerték őt be. Életét kiszorították és a megrémült nézők hallottak, hogy tört el az erő alatt egy esont a másik után. Az ember játék-  
szere az ő ura lett. 25 éves rabszolgája életétől megfosztotta.

## „A Z A R A T Ó“

negyedévi folyóirat.

Nyomtatja és kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala  
Hamburgban.

Felölös szerkesztő: *Huenergardt János F.*

### Előfizetési ára:

Egy egész évre . . . . .	K 1.50
Egy fél évre . . . . .	„ 0.75
Egyes példányok . . . . .	„ 0.40
Külföldre, egy egész évre . . . . .	„ 2.—